PID	UOHSX00MXABY	Adresát/i
Č. j.	ÚOHS-19322/2026/500	dle rozdělovníku
Sp. zn.	ÚOHS-S0270/2026/VZ	
Datum, místo	28. 5. 2026, Brno	

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, ve správním řízení zahájeném dne 16. 4. 2026 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – Ředitelství silnic a dálnic s. p., IČO 65993390, se sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) citovaného zákona jmenovaným obviněným při postupu v soutěži o návrh „D0, stavba 519 Suchdol – Březiněves Most přes Vltavu“, jejíž oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 10. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 10. 2024 pod ev. č. Z2024-051859 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 22. 10. 2024 pod ev. č. 637986-2024,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Ředitelství silnic a dálnic s. p., IČO 65993390, se sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4 – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, **tím**, **že při postupu v soutěži o návrh** „D0, stavba 519 Suchdol – Březiněves Most přes Vltavu“, jejíž oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 10. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 10. 2024 pod ev. č. Z2024-051859 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 22. 10. 2024 pod ev. č. 637986-2024, **nedodržel** pravidlo stanovené v **§ 130 citovaného zákona ve spojení se zásadou transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona, když odeslal oznámení o výběru návrhu, tj. o udělení první ceny v citované soutěži o návrh návrhu** společnosti „SHP & Studio acht“, kterou na základě Smlouvy o společnosti ze dne 25. 2. 2025 tvoří společnost – Stráský, Hustý a partneři s.r.o., IČO 18827527, se sídlem Bohunická 133/50, Horní Heršpice, 619 00 Brno, jako vedoucí společník, a společnost – Studio acht, spol. s r.o., IČO 25119966, se sídlem Za zámečkem 746/3, Jinonice, 158 00 Praha, jako společník, **který nesplnil závaznou soutěžní podmínku stanovenou v části 2.2.1. písm. G soutěžních podmínek, ačkoliv podle části 2.3.1. soutěžních podmínek měl být jmenovaný návrh vyřazen z posuzování a jmenovaný účastník citované soutěže o návrh**, který jej podal, vyloučen z citované soutěže o návrh, přičemž tím ovlivnil výběr návrhu a citovaná soutěž o návrh se považuje za ukončenou podle § 149 odst. 3 citovaného zákona.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se obviněnému – Ředitelství silnic a dálnic s. p., IČO 65993390, se sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4 – podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, **ukládá**

pokuta ve výši 220 000 Kč (dvě stě dvacet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **se obviněnému** – Ředitelství silnic a dálnic s. p., IČO 65993390, se sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4 – **ukládá**

uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč (dva tisíce pět set korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. K POSTUPU OBVINĚNÉHO V SOUTĚŽI O NÁVRH

1. Obviněný – Ředitelství silnic a dálnic s. p., IČO 65993390, se sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4 (dále jen „obviněný“) – zahájil dne 21. 10. 2024 odesláním oznámení o zahájení soutěže o návrh k uveřejnění otevřenou soutěž o návrh „D0, stavba 519 Suchdol – Březiněves Most přes Vltavu“, přičemž oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 10. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 10. 2024 pod ev. č. Z2024-051859 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 22. 10. 2024 pod ev. č. 637986-2024 (dále jen „soutěž“).

2. Předmětem soutěže podle bodu 2.1. soutěžních podmínek je *„komplexní návrh řešení přemostění vltavského údolí v rámci Pražského okruhu (dálnice D0) v severozápadním segmentu Prahy mezi dálničními vstupy D7 a D8 v oblasti Suchdola.“*

3. „Rozhodnutím a oznámením o výběru návrhu“ ze dne 3. 6. 2025 (dále jen „oznámení o výběru“) oznámil obviněný, že v souladu se stanoviskem poroty jmenované k soutěži (dále jen „porota“) rozhodl o výběru návrhu, tj. o udělení první ceny v soutěži, a to tak, že první cenu ve výši 5 mil. Kč udělil návrhu společnosti „SHP & Studio acht“, kterou na základě Smlouvy o společnosti ze dne 25. 2. 2025 tvoří společnost – Stráský, Hustý a partneři s.r.o., IČO 18827527, se sídlem Bohunická 133/50, Horní Heršpice, 619 00 Brno, jako vedoucí společník, a společnost – Studio acht, spol. s r.o., IČO 25119966, se sídlem Za zámečkem 746/3, Jinonice, 158 00 Praha, jako společník (dále jen „vítězný návrh“ nebo „vítězný účastník“).

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále

jen „zákon“)[1], obdržel dne 22. 8. 2025 podnět z téhož dne k prošetření postupu obviněného v soutěži.

5. Stěžovatel v podnětu uvedl, že o výsledku soutěže mohlo být rozhodnuto na základě nesprávného posouzení poroty, neboť vítězný návrh nesplňuje mj. závaznou soutěžní podmínku stanovenou v části 2.2.1. písm. G soutěžních podmínek (dále též „šetřená soutěžní podmínka“), když *„pilíře ve svazích zasahují svými základy do »zakázané« oblasti“*.

6. Úřad si přípisem ze dne 26. 8. 2025 vyžádal od obviněného dokumentaci o soutěži a vyjádření k tvrzením stěžovatele uvedeným v podnětu.

7. Dne 5. 9. 2025 obdržel Úřad od obviněného vyjádření k podnětu z téhož dne (dále jen „vyjádření k podnětu“) a současně přístupové údaje do elektronického nástroje obsahující dokumentaci o soutěži.

8. Ve vyjádření k podnětu obviněný k šetřené soutěžní podmínce odkázal na „Protokol o průběhu soutěže o návrh“ ze dne 16. 5. 2025 (dále jen „protokol“), konkrétně na Přílohu č. 6 „Zpráva o přijetí a přezkoumání soutěžních návrhů“ protokolu (dále jen „zpráva přezkušovatele“), v níž je uvedeno, že základy dalších trvalých podpěr (dále též „základy“ nebo „základy podpěr“) ve svazích nad údolím zasahují do „zakázaného prostoru“. Obviněný současně uvedl, že se porota touto připomínkou přezkušovatele zabývala a jednomyslně dospěla k závěru, že k porušení šetřené soutěžní podmínky nedošlo. Podle obviněného šetřená soutěžní podmínka vymezuje umístění dalších trvalých podpěr v daném staničení v řádu desítek metrů (na začátku mostu do staničení km 38,35 a na konci mostu od staničení km 38,76), přičemž vítězný návrh toto vymezení překročil pouze základy a pouze v řádu jednotek metrů, což porota vyhodnotila jako tolerovatelnou odchylku a neshledala důvod pro vyřazení vítězného návrhu z posuzování. Obviněný se s tímto závěrem poroty ztotožnil a uvedl, že na základě vlastního prověření zjistil, že přesah základů do „zakázaného prostoru“ u vítězného návrhu činí na začátku mostu 6 m a na konci mostu 7 m.

9. Přípisem ze dne 22. 1. 2026 Úřad vyzval obviněného k poskytnutí konkrétních dokumentů z vítězného návrhu, příp. ze soutěžních podmínek, z nichž vyplývá, popř. jejichž porovnáním dospěl obviněný k závěru, že *„(p)ilíře ve svazích nad údolím zasahují svými masivními základy do »zakázaného prostoru«“*.

10. V přípisu ze dne 30. 1. 2026 obviněný uvedl, že *„nedisponuje žádným formálním dokumentem, který by byl součástí dokumentace o soutěže o návrh a který by obsahoval přesné zobrazení průmětu dalších trvalých opěr mostu v rámci soutěžního návrhu č. 5 do přílohy PO2-B soutěžních podmínek. (…) Přesný zákres průmětu dalších trvalých opěr byl pouze součástí pracovního procesu posouzení soutěžního návrhu č. 5 přezkušovatelem, který přezkušovatel neučinil součástí své písemné zprávy, nicméně v rámci diskuse poroty na hodnotícím zasedání poroty byl přímo na místě přezkušovatelem pracovně zobrazen dwg soubor se soutěžním návrhem č. 5 v inkriminované oblasti a jeho průmět do přílohy PO2-B soutěžních podmínek. Porota tak měla možnost předchozí pracovní měření přezkušovatele a jeho závěry ověřit a zaujmout k nim stanovisko. (…)“.* Přílohou uvedeného přípisu obviněný učinil dokumenty označené „Příloha PO2-B soutěžních podmínek ve formátu pdf“ a „Výňatek z grafické části soutěžního návrhu č. 5 ve formátu pdf“.

[1] Tj. ke dni spáchání přestupku (resp. ke dni odeslání Rozhodnutí a oznámení o výběru návrhu, tj. k 3. 6. 2025)

11. Za účelem posouzení věci v rámci zjišťování skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), Úřad požádal Českou komoru architektů (dále jen „ČKA“) o poskytnutí odborného stanoviska mj. k následujícím otázkám:

„3. V bodu 2.2.1. písm. G soutěžních podmínek je uvedeno umístění trvalých podpěr (na začátku mostu do staničení km 38,35 a na konci mostu od staničení km 38,76). V protokolu je uvedeno, že »pilíře ve svazích nad údolím zasahují svými masivními základy do ‚zakázaného prostoru‘ (bod D a G)«.

A) Uveďte, zda se podle Vašeho odborného názoru požadavek stanovený v bodu 2.2.1. písm. G soutěžních podmínek vztahuje rovněž na základy podpěr. Své stanovisko zdůvodněte.

B) Pokud jste na otázku 3A) odpověděli ano, uveďte, zda vybraný návrh podle Vašeho odborného názoru splňuje požadavek stanovený v bodu 2.2.1. písm. G soutěžních podmínek, či nikoli. Své stanovisko zdůvodněte.“

12. Dne 6. 3. 2026 Úřad obdržel odborné stanovisko ČKA z téhož dne (dále jen „stanovisko ČKA“), ve kterém je k dotazům uvedeným v předchozím odstavci odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedeno: *„Vítězný návrh svými základy skutečně marginálně zasahuje do vymezeného chráněného území; tento zásah nepřesahuje zásadním způsobem vymezené podmínky ochrany. Do podmínek ochrany se totiž promítne celá výstavba mostu v této lokalitě, stejně jako jeho budoucí existence a provoz, neboť v určité míře ovlivní jak světelné, tak srážkové poměry pod mostovkou, jakož i bezprostřední okolí mostu vlivem budoucí dopravní zátěže. Nicméně po dokončení výstavby se základové konstrukce na podmínkách ochrany neprojeví. Otázkou v tomto případě zůstává spíše vymezení chráněného území a souvisících podmínek ochrany a jejich význam v porovnání s významem stavby pro životní prostředí v hlavním městě Praze. Přestože se vítězný návrh okrajově a mírně dotýká podzemní částí základové konstrukce a tím překračuje hranice chráněného území, lze konstatovat, že tato dotčenost je vyvážena více než bohatě menšími zásahy do kompozice říčního údolí (krajinné hledisko). Potud je rozhodnutí poroty pochopitelné, byť – jak* [bylo] *řečeno výše – nikoliv souladné s podmínkami soutěže. Pokud by byla tato skutečnost jediným rozporem se soutěžními podmínkami, považovali bychom zdůvodnění rozhodnutí poroty o prominutí za možné a v souladu se zdravým rozumem.“*

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

13. Po přezkoumání podkladů, které jsou součástí spisu vedeného v této věci, Úřad získal pochybnosti o souladu postupu obviněného se zákonem, a proto zahájil správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání přestupku obviněným, jehož zahájení oznámil obviněnému jakožto účastníku řízení o přestupku podle § 68 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), přípisem ze dne 16. 4. 2026.

14. Dnem 16. 4. 2026, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno obviněnému, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 78 odst. 2 zákona o přestupcích zahájeno řízení o přestupku.

15. Usnesením ze dne 17. 4. 2026 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 a 2 správního řádu oprávněn navrhovat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.

16. Dne 27. 4. 2026 obdržel Úřad stanovisko obviněného ze dne 26. 4. 2026 (dále jen „stanovisko obviněného“).

Obsah stanoviska obviněného

17. Obviněný uvedl, že Úřad vychází ze závěru přezkušovatele, který byl podle jeho názoru porotou překonán, když ta dospěla k závěru, že k porušení šetřené soutěžní podmínky nedošlo. Současně obviněný zdůraznil, že přezkušovatel je pouze pomocným orgánem poroty, jehož závěry mají podpůrný, nikoli závazný charakter, a porota je proto oprávněna tyto závěry v rámci svého posouzení korigovat.

18. Podle obviněného se porota připomínkou přezkušovatele vztahující se k šetřené soutěžní podmínce zabývala a jednomyslně dospěla k závěru, že k jejímu porušení nedošlo. Obviněný dále uvedl, že šetřená soutěžní podmínka vymezovala staničení v řádu desítek metrů, přičemž vítězný návrh toto vymezení překročil pouze základy podpěr v jednotkách metrů; takovou odchylku porota posoudila jako tolerovatelnou. Současně obviněný zdůraznil, že nadzemní části podpěr (dříky pilířů) stanovené staničení nepřekračují.

19. Obviněný se se závěrem poroty ztotožnil a uvedl, že na základě vlastního prověření zjistil, že přesah základů činí na začátku mostu 6 m a na konci mostu 7 m. Tento přesah považuje obviněný s ohledem na vymezení staničení v řádu desítek metrů za přípustný, když se jedná *„sice o překročení stanoveného staničení v části základů podpěr, avšak nejedná se o porušení předmětné závazné soutěžní podmínky, nýbrž pouze o využití absence přesného vymezení dovoleného prostoru pro umístění trvalých podpěr vítězným účastníkem, když soutěžní podmínky limity staničení vymezily pouze v řádu desítek metrů.“* Dále obviněný uvedl, že případný posun podpěr ve vztahu ke stanovenému staničení by neměl vliv na realizovatelnost vítězného návrhu. K podpoře svých závěrů obviněný předložil Úřadu dodatečný podklad zpracovaný přezkušovatelem obsahující grafické zobrazení přesahu základů v rámci stanovených limitů staničení (dále jen „grafické znázornění“).

20. Obviněný rovněž zpochybnil relevanci odborného stanoviska ČKA s tím, že se podle jeho názoru nezabývá formálním posouzením šetřené soutěžní podmínky, neřeší její výklad v kontextu dalších relevantních skutečností, ani neodpovídá na otázku Úřadu, zda se šetřená soutěžní podmínka vztahuje také na základy podpěr. Současně obviněný dovozuje, že z odborného stanoviska ČKA vyplývá, že přesah základů má marginální charakter a že postup poroty, spočívající v ponechání vítězného návrhu v soutěži, je možný a racionální.

21. Obviněný uvedl, že postup poroty i jeho byl ve všech fázích soutěže, včetně posouzení vítězného návrhu, v souladu se zákonem, zásadami podle § 6 zákona, Soutěžním řádem ČKA i soutěžními podmínkami. Současně obviněný poukázal na to, že soutěžní návrhy posuzovala odborná porota tvořená převážně architekty a odborníky na mostní konstrukce, včetně porotců vedených u ČKA; proto obviněný neměl pochybnosti o její odborné ani procesní erudici.

22. Podle obviněného z dokumentace o soutěži, zejména z protokolu vyplývá, že porota soutěžní návrhy podrobně posoudila z hlediska splnění závazných podmínek a následně je hodnotila podle stanovených kritérií, přičemž se zabývala i závěry přezkušovatele a své úvahy odůvodnila. Obviněný má za to, že porota zjištění přezkušovatele nepovažovala za porušení závazných soutěžních podmínek a neidentifikovala ani jiné nedostatky, a proto rozhodla o ponechání vítězného návrhu v soutěži na základě kvalifikované většiny, což obviněný považuje za věcně i formálně správný postup. Současně obviněný uvádí, že takový postup není v rozporu s částí 2.3.1. soutěžních podmínek, neboť nesplnění šetřené soutěžní podmínky nebylo shledáno.

23. Obviněný dále uvedl, že je podle § 148 odst. 7 zákona při výběru návrhu vázán stanoviskem poroty a k novému hodnocení by mohl přistoupit pouze v případě prokázaného porušení zákona či soutěžních podmínek, které by musel objektivně a transparentně doložit. Takové pochybení však podle jeho názoru v šetřeném případě nenastalo, neboť neměl důvod zpochybňovat závěry poroty ani neshledal relevantní námitky. Současně obviněný poukázal na to, že nevyužití podání návrhu na přezkoumání úkonů obviněného v rámci soutěže k Úřadu vedlo k ukončení soutěže podle § 149 odst. 3 písm. b) zákona, takže případné nedostatky již nelze dodatečně zhojit. Obviněný zdůraznil, že při svém rozhodnutí o výběru byl stanoviskem poroty vázán a odlišný postup by představoval porušení § 148 odst. 7 zákona, neboť by byl v rozporu se stanoviskem poroty, a mohl by vést ke zrušení případného rozhodnutí o vyloučení vítězného účastníka. Z těchto důvodů obviněný neshledal důvod pro závěr o nezákonnosti svého postupu.

24. Obviněný dále uvedl, že s ohledem na anonymní povahu soutěže by případné nové hodnocení soutěžních návrhů vyžadovalo ustavení nové poroty, což by při již rozkryté identitě účastníků soutěže mohlo vést ke změně výsledků a vyvolat důvodné námitky zneužití postupu podle § 148 odst. 7 zákona.

25. Obviněný současně poukázal na to, že na soutěž nenavazuje jednací řízení bez uveřejnění a jejím výsledkem je pouze výběr a ocenění návrhů. Obviněný rovněž zdůraznil, že si vyhradil právo využít kterýkoli návrh v dalších stupních projektové přípravy.

26. S ohledem na uvedené skutečnosti obviněný považoval zásah do výsledků činnosti řádně ustanovené poroty prostřednictvím postupu podle § 148 odst. 7 věty druhé zákona za nepřiměřený.

Další průběh správního řízení

27. Usnesením ze dne 4. 5. 2026 stanovil Úřad obviněnému lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

28. Dne 11. 5. 2026 Úřad obdržel vyjádření obviněného k podkladům rozhodnutí z téhož dne (dále jen „vyjádření k podkladům“).

Obsah vyjádření k podkladům

29. Obviněný předně vymezil okruh dokumentů, které jsou podle jeho názoru podkladem pro rozhodnutí, konkrétně soutěžní podmínky, protokol, Soutěžní řád ČKA, stanovisko ČKA a grafické znázornění, a uvedl, že tyto podklady neprokazují, že by ze strany obviněného či poroty došlo k nezákonnému postupu při posouzení šetřené soutěžní podmínky u vítězného návrhu; podklady pro rozhodnutí proto podle něj nejsou způsobilé pro závěr o spáchání přestupku ve smyslu § 268 zákona.

30. Obviněný v této souvislosti odkázal na svou předchozí argumentaci uvedenou ve stanovisku obviněného. Dále obviněný zdůraznil, že stanovisko ČKA považuje za zmatečné, neboť podle jeho názoru neodpovídá na položené dotazy, nevyjadřuje se k podstatě věci a neobsahuje konkrétní závěry, které by opodstatňovaly závěr o porušení soutěžních podmínek v důsledku ponechání vítězného návrhu v soutěži. Podle obviněného toto stanovisko nemůže být podkladem pro závěr o pochybení obviněného či poroty. Naopak má obviněný za to, že ze stanoviska ČKA vyplývá, že závěry poroty ve vztahu k vítěznému návrhu je možno považovat za přijatelné. Obviněný dále staví proti stanovisku ČKA závěry poroty, které považuje za odborné, řádné a zdůvodněné, přičemž jejich správnost podle něj podporuje i grafické znázornění, z něhož plyne, že

„do tzv. »nepovoleného« území zasahují pouze základy pilířů, a to pouze v jednotkách metrů (ne více než 10 m na jednotlivých stranách mostu)“. Obviněný opakovaně zdůraznil, že takové řešení považuje za odpovídající vymezení šetřené soutěžní podmínky, a nikoli za její porušení.

31. Podle obviněného není zpráva přezkušovatele, která tvoří přílohu protokolu, relevantním podkladem pro rozhodnutí, neboť její závěr ve vztahu k šetřené soutěžní podmínce byl na základě jednání poroty překonán. Obviněný dále uvedl, že za relevantní podklad, natož důkaz o porušení šetřené soutěžní podmínky, nelze považovat ani jiné zmínky v dokumentaci o soutěži, jak činí Úřad, jelikož toto údajné porušení bylo podle obviněného vysvětleno závěry poroty uvedenými v protokolu.

32. Obviněný uzavírá, že podklady pro rozhodnutí ve svém souhrnu neprokazují porušení zákona ani naplnění skutkové podstaty přestupku, a trvá na tom, že jeho postup byl v souladu se zákonem i soutěžními podmínkami; z tohoto důvodu navrhuje zastavení správního řízení.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

33. Úřad přezkoumal na základě § 248 a násl. ustanovení zákona ve spojení s § 270 odst. 5 zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména relevantní části dokumentace o soutěži, stanoviska ČKA a vyjádření obviněného rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

34. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

35. Podle § 42 odst. 1 zákona může zadavatel k provádění úkonů podle tohoto zákona pověřit komisi; tím nejsou dotčeny jiné právní předpisy upravující způsob rozhodování zadavatele a ani tím není dotčena jeho odpovědnost za dodržení pravidel stanovených tímto zákonem. Úkony komise se pro účely tohoto zákona považují za úkony zadavatele.

36. Podle § 130 zákona je zadavatel v průběhu zvláštního postupu povinen dodržet stanovené zadávací podmínky. Pokud pravidla pro zvláštní postupy nejsou stanovena tímto zákonem, přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo zadávacími podmínkami, určí je zadavatel v souladu se zásadami podle § 6. Při postupu podle této části se § 39 odst. 2 písm. e), § 39 odst. 5, § 42 až 45, § 46 odst. 1 a § 48a odst. 1 použijí obdobně.

37. Podle § 143 odst. 1 zákona se soutěží o návrh rozumí postup zadavatele směřující k získání návrhu, kterým je zejména plán nebo projekt v oblasti územního plánování nebo architektonických, stavebních, technických a inspekčních služeb. Pro podání návrhu se použije § 107 zákona obdobně.

38. Podle § 148 odst. 5 zákona porota vyhotoví o hodnocení návrhů zprávu, podepsanou jejími členy, v níž uvede pořadí návrhů sestavené na základě kritérií uvedených v oznámení o zahájení soutěže o návrh.

39. Podle § 148 odst. 7 zákona je zadavatel při výběru návrhu vázán stanoviskem poroty. Zadavatel rozhodne o novém hodnocení návrhů, pokud zjistí, že porota při hodnocení návrhů porušila

postup stanovený tímto zákonem nebo soutěžními podmínkami soutěže o návrh. Nové hodnocení návrhů provede původní porota nebo zadavatel ustanoví novou porotu; vždy musí být dodržen požadavek na anonymitu návrhů. Důvody pro nové hodnocení návrhů připojí zadavatel k původní zprávě o hodnocení návrhů.

40. Podle § 149 odst. 3 zákona se soutěž o návrh považuje za ukončenou v okamžiku, kdy

    a) všem účastníkům soutěže o návrh uplyne lhůta pro podání námitek proti výběru návrhu, pokud námitky nejsou podány,

    b) v případě podání námitek uplyne lhůta pro podání návrhu podle § 251 odst. 2 nebo 3, pokud návrh není podán,

    c) v případě podání návrhu podle § 251 odst. 1 nabude právní moci rozhodnutí o zastavení správního řízení či zamítnutí návrhu, nebo

    d) nabude právní moci rozhodnutí o zrušení soutěže o návrh podle § 263.

41. Podle § 150 zákona zadavatel do 30 dnů od zrušení nebo od ukončení soutěže o návrh odešle oznámení o výsledku soutěže o návrh k uveřejnění způsobem podle § 212.

42. Podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem v soutěži o návrh, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr návrhu.

43. Podle § 268 odst. 6 zákona jednání zadavatele podle odstavce 1 písm. b) nebo d) se považuje za přestupek jen tehdy, bude-li se soutěž o návrh považovat za ukončenou podle § 149 odst. 3 zákona.

Zjištěné skutečnosti

44. Podle části 2.2. soutěžních podmínek: *„Soutěžní návrh bude vycházet ze studie »Podklady pro architektonickou soutěž mostu přes Vltavu a přilehlého okolí« (PRAGOPROJEKT, 09/2023) (dále jen »Studie«). (...)“.*

45. Podle části 2.2.1. soutěžních podmínek: *„Závazné požadavky na řešení předmětu soutěže jsou definovány následujícími body: (...)* ***Spodní stavba mostu*** *(...)*

    D. Most bude mít dvě podpěry po obou březích Vltavy a další podpěry mohou být umístěny v horní části svahů údolí, dle dále určených pravidel. Hranice pro umístění podpěr jsou též součástí podkladu P02-B. (...)

    G. Další trvalé podpěry mohou být umístěny na začátku mostu do staničení km 38,35 a na konci mostu od staničení km 38,76. (...)“.

46. Podle části 2.3.1. soutěžních podmínek *„(p)ožadavky uvedené v odst. 2.2.1. soutěžních podmínek jsou stanoveny jako* ***závazné****. Pokud účastník soutěže v soutěžním návrhu* ***nedodrží závazné požadavky uvedené v odst. 2.2.1. soutěžních podmínek, porota vyřadí jeho návrh z posuzování a zadavatel jej vyloučí ze soutěže****. Návrhy vyřazené ze soutěže z důvodu nesplnění soutěžního zadání* ***nebudou hodnoceny řádně ani mimo soutěž****.“*

47. Podle části 3.1. soutěžních podmínek: *„(...) Podle předmětu řešení se soutěž vyhlašuje jako architektonická. (...) Podle okruhu účastníků se soutěž vyhlašuje jako otevřená. (...) Podle počtu*

vyhlášených fází se soutěž vyhlašuje jako jednofázová. (...) Podle účelu se soutěž vyhlašuje jako projektová. Soutěžní návrhy budou posuzovány anonymně.“

48. Podle části 3.2.2. soutěžních podmínek je účelem a posláním soutěže o návrh *„nalézt a ocenit nejvhodnější řešení předmětu soutěže, které splní požadavky zadavatele obsažené v těchto soutěžních podmínkách a v soutěžním zadání a v soutěžních podkladech a současně získat portfolio řešení předmětu soutěže, které zadavatel případně využije při následné realizaci projektu. Zadavatel předpokládá, že pro následnou realizaci projektu bude vybrán jeden z oceněných soutěžních návrhů.“*

49. Podle části 8.1. soutěžních podmínek celková částka na ceny a náhrady výloh v soutěži o návrh se stanovuje ve výši 20 000 000 Kč.

50. Podle části 8.2. soutěžních podmínek *„(p)orota je oprávněna udělit v soutěži celkem 5 cen v níže uvedené výši a těmito ocenit pět soutěžních návrhů. (...) první cena se stanovuje ve výši 5 000 000 Kč, (...) druhá cena se stanovuje ve výši 4 000 000 Kč, (...) třetí cena se stanovuje ve výši 3 000 000 Kč, (...), čtvrtá cena se stanovuje ve výši 2 000 000 Kč, (...) pátá cena se stanovuje ve výši 1 000 000 Kč (...).“*

51. Podle části 9.2.1. soutěžních podmínek *„(s)outěž je zahájena dnem odeslání oznámení o zahájení soutěže k uveřejnění způsobem dle § 212 zákona, a to dne 21. 10. 2024. (...)“*.

52. Přílohu č. 2 „Soutěžní podklady“ soutěžních podmínek (dále též „Příloha č. 2“) *„tvoří dokumenty specifikované v odst. 5.2. soutěžních podmínek, které tvoří samostatné přílohy těchto soutěžních podmínek a jsou tak zveřejňovány samostatně.“* Mezi závazné podklady Přílohy č. 2 se řadí podle části 5.2. soutěžních podmínek *„P02 – A: Studie »Podklady pro architektonickou soutěž mostu přes Vltavu a přilehlého okolí«, poskytovaná v uzavřeném formátu (závazné v rozsahu čl. 2.2.1 soutěžních podmínek)“ a „P02 – B: Digitální podklad pro soutěžní návrh, poskytovaný ve formátu *.dwg (bude účastníky použit pro tvorbu návrhu)“* (dále jen „Studie P02-B“).

53. V dokumentu nadepsaném „Digitální podklad pro soutěžní návrh pokyny a vysvětlení“, který je součástí Studie P02-B, se uvádí: *„Digitální podklad slouží jako podkres pro tvorbu situace a půdorysu mostu. Dále slouží pro snazší orientaci v požadavcích na soutěžní návrh, které jsou definovány v článku 2.2. Soutěžních podmínek. Důrazně se doporučuje, aby podklad byl součástí grafických výstupů soutěžního návrhu – »celková situace« a »půdorys mostu«, včetně otevřené formy půdorysu, pro jednoznačné prokázání splnění požadavků Soutěžních podmínek. (...) podklad obsahuje osy komunikací dle Studie (Podklad P02-A), (...) a hranice pro umístění trvalých i dočasných podpěr mostu.“*

54. V dokumentu označeném „P02-B digitální podklad pro soutěžní návrh“, který je součástí Studie P02-B, je zobrazeno mj. následující:

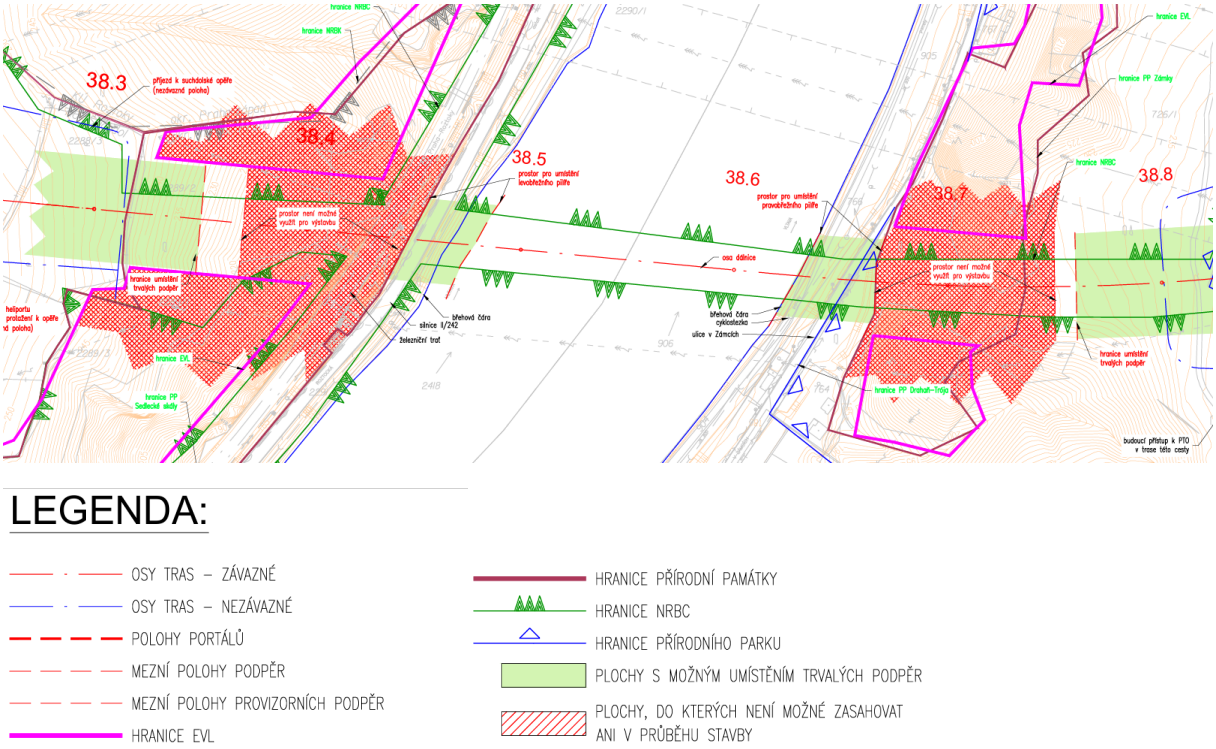

55. Ve vysvětlení, změny nebo doplnění soutěžních podmínek č. 17 obviněný na dotaz: *„V digitálním podkladu pro soutěžní návrh jsou po obou stranách mostu červeně vyšrafované plochy, které nelze využít pro výstavbu. Lze na nich umístit alespoň zpevněné plochy (asfalt, dlažba, štěrková nebo mlatová cesta) nebo se zákaz týká jakýchkoliv zásahů?“* uvedl: *„Do ploch šrafovaných červenými kříži není možné umísťovat žádné konstrukce, tedy ani zpevněné plochy. Zejména to nelze do ploch označených jako EVL (fialová hranice). Toto vysvětlení nemá povahu změny zadávací dokumentace.“*

56. Ve vítězném návrhu, konkrétně v jeho části nadepsané „Abstrakt“, je uvedeno: *„(…) V navrženém konstrukčním systému jsou podpěry přenášející veškeré zatížení posunuty směrem ke krajním opěrám za přírodní památky. (…) Konstrukci mostu délky 560 m tvoří dva, vzájemně spojené komorové nosníky zavěšené na dvou skloněných pylonech. (…)“.*

57. Ve vítězném návrhu, konkrétně v jeho části nadepsané „Průvodní zpráva“, se uvádí, že byl navržen *„konstrukční systém, ve kterém jsou podpěry přenášející veškeré zatížení, posunuty směrem ke krajním opěrám za přírodní památky. (…)*

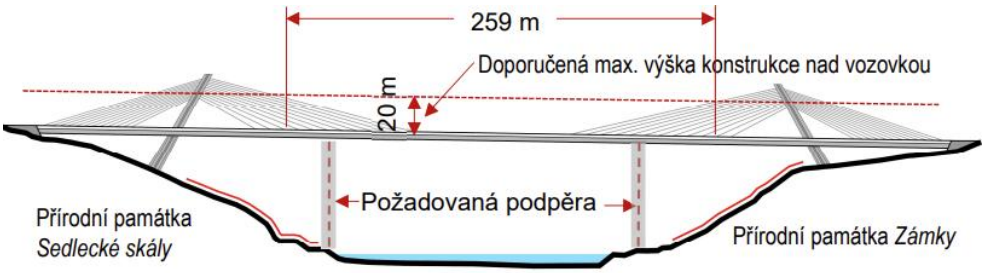

Obr. 3 – Pohled na most – nutné a doporučené omezující podmínky

(...) Protože jak skloněné pylony, tak i závěsy jsou situovány v ose mostu, vytváří čitelný konstrukční systém, který i při šikmých pohledech má jasný řád. (...) Po vybudování opěr a základů pylonů bude ve svislé poloze smontována ocelová konstrukce pylonů – Obr. 13a.

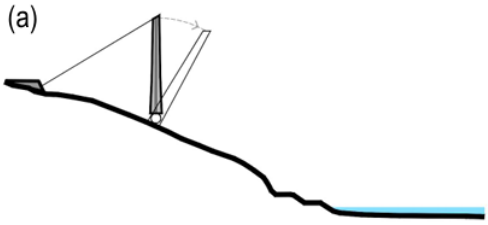

Po jejich smontování se pylony sklopí do projektované polohy a jejich poloha se zajistí kabely kotvenými v krajních opěrách. Při otáčení budou pylony montážně kloubově podepřeny. Po zajištění polohy budou pylony tyčemi připnuty k základům a budou vybetonované. Beton bude po sekcích postupně vytlačován směrem od základů k vrcholu pylonu. Současně se stavbou pylonu budou na pevné skruži vybetonované betonové části krajních polí – Obr. 13b.

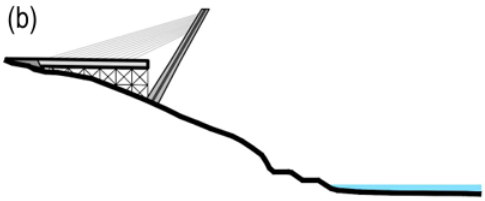

58. Ve vítězném návrhu, konkrétně v jeho části nadepsané „Výtah ze statického výpočtu mostu“, se uvádí, že *„(p)ylony a podpěry jsou modelovány prutovými prvky a jsou vetknuté v místě základů“*.

59. Ve výkresové části vítězného návrhu je zobrazeno následující:

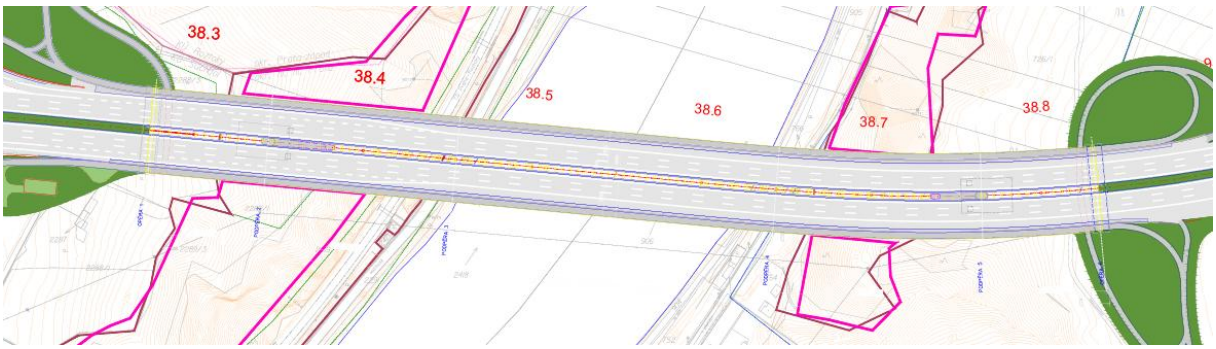

60. Na prezentačních panelech, které zpracovatel vítězného návrhu předložil obviněnému, je mostní konstrukce prezentována následovně:

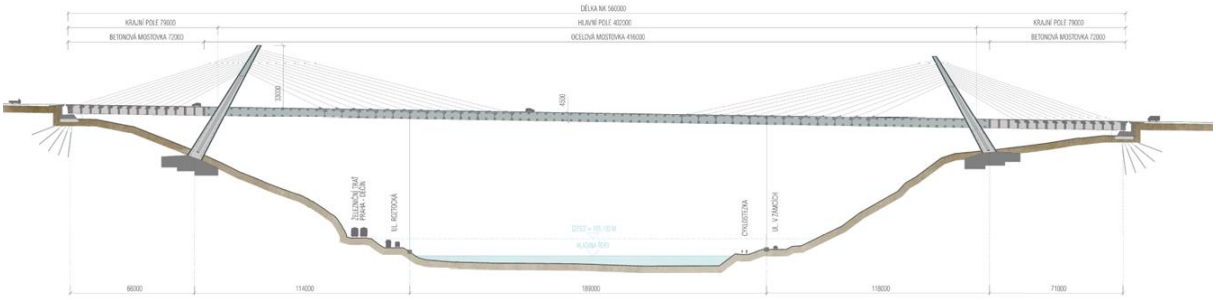

Celkové řešení DO, stavba 519 - Most přes Vltavu

61. Podle části 4.2) protokolu, který tvoří přílohu oznámení o výběru: *„(...) Porota vzala Zprávu o přezkoušení na vědomí, přičemž žádný člen poroty nevznesl ke zprávě dotazy ani připomínky.*

Porota následně na základě Zprávy o přezkoušení po diskusi jednomyslně konstatovala, že soutěžní návrhy č. 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13 a 15 obsahují všechny požadované části a splňují všechny závazné požadavky dle Soutěžních podmínek a mohou být bez další diskuse postoupeny do dalšího posouzení a hodnocení.

Porota následně vedla diskusi o soutěžních návrzích, u kterých přezkušovatel identifikoval dílčí odchylky od závazných soutěžních podmínek. (...)

U soutěžního návrhu č. 5 [vítězný návrh, pozn. Úřadu][2] *byly přezkušovatelem identifikovány odchylky v níže uvedeném rozsahu:*

- *Pilíře ve svazích nad údolím zasahují svými masivními základy do »zakázaného prostoru« (bod D a G), (...)*

Následně porota hlasovala o vyřazení dotčených soutěžních návrhů ze soutěže dle § 10 odst. 6 písm. a) Soutěžního řádu.

Návrh hlasování: *Odchylky soutěžních návrhů č. (...), 5, (...) mají charakter formálních, nepodstatných, resp. pouze drobných odchylek od soutěžních podmínek, které současně tyto soutěžní návrhy nezvýhodňují a současně není ohrožena anonymita těchto soutěžních návrhů, případně se o porušení závazných soutěžních podmínek nejedná. Do dalšího posouzení a hodnocení postoupí všechny soutěžní návrhy č. 1–15.*

Hlasování: pro: 9 proti: 0 zdržel se: 0

Konstatuje se, že soutěžní návrhy č. (...), 5, (...) nebudou vyřazeny z dalšího posuzování z důvodu odchylek od závazných podmínek soutěže, neboť tyto odchylky mají charakter dílčích formálních odchylek, jimiž není snížena srozumitelnost těchto soutěžních návrhů, není těmito odchylkami ohrožena anonymnost návrhů a současně tyto odchylky návrhy nijak nezvýhodňují. Do dalšího posouzení a hodnocení postoupí všechny soutěžní návrhy č. 1–15. *(...)*

Co se týče ***soutěžního návrhu č. 5****, soutěžní porota konstatovala (...) Soutěžní podmínka uvedená v čl. 2.2.1 písm. G Soutěžních podmínek je překročena pouze v řádu jednotek metrů, přičemž zadávací podmínka staničení byla definována se zaokrouhlením na desítky metrů, překročení stanoveného limitu staničení je tedy v toleranci měřítka stanovené v Soutěžních podmínkách. Současně platí, že v dalších fázích projektování bude možný posun staničení podpěr. Soutěžní*

[2] Platí i pro další citace, pokud se v nich uvádí „soutěžní návrh č. 5“.

návrh č. 5 nezískal v důsledku shora uvedených skutečností žádnou výhodu, nijak nezasahují do hodnocených parametrů soutěžního návrhu. (...)“.

62. Podle části 4.4) protokolu, která popisuje hodnocení soutěžních návrhů: *„(...)* ***Návrh hlasování:*** *Kdo je pro, aby soutěžní návrh č. 5 postoupil do další fáze hodnocení?*

    Hlasování: pro: 6 proti: 0 zdržel se: 3

    Konstatuje se, že soutěžní návrh č. 5 postoupil do další fáze hodnocení. *(...)*

    S ohledem na skutečnost, že v prvním hlasování postoupily do dalšího kola hodnocení pouze soutěžní návrhy č. (...), (...) 5, přistoupila porota po další diskusi a dodatečném posouzení soutěžních návrhů k opětovnému hlasování (...)

    K dalšímu hodnocení pro účely rozdělení cen tedy porota diskutovala soutěžní návrhy č. (...) 5 (...)

63. Podle části 4.5) protokolu, která popisuje rozhodnutí soutěžní poroty o konečném pořadí: *„(...) Shrnuje se, že porota rozhodla o následujícím konečném pořadí oceněných návrhů: 1. pořadí – návrh č. 5 (...)“.*

64. Podle části 4.7) protokolu, která popisuje ocenění soutěžních návrhů a rozdělení odměn: *„(...)*

    První cena ve výši 5.000.000,- Kč se uděluje soutěžnímu návrhu č. 5.

    Hlasování: pro: 5 proti: 4 zdržel se: 0 (...)“.

65. Podle zprávy přezkušovatele, která tvoří přílohu č. 6 protokolu, *„(...) Přezkušovatel v rámci provedeného přezkoušení soutěžních návrhů provedl ověření splnění závazných podmínek soutěžního zadání a obsahových a formálních náležitostí stanovených Soutěžními podmínkami, a to v tomto rozsahu:*

    - *dodržení závazných podmínek soutěžního zadání dle čl. 2.2.1 Soutěžních podmínek (nesoulady jsou konstatovány níže vždy s označením příslušného bodu článku 2.2.1.), (...)*

    Podrobné výsledky přezkumu jsou zaznamenány v dokumentu s názvem »Poznámky přezkušovatele k jednotlivým návrhům«, který tvoří přílohu tohoto záznamu.

    Závěr:

    Na základě provedeného přezkoušení soutěžních návrhů přezkušovatel informuje porotu o tom, že: (...)

    Soutěžní návrh č. 5:

    Nesplnil závazné požadavky v tomto rozsahu.

    - *Pilíře ve svazích nad údolím zasahují svými masivními základy do »zakázaného prostoru« (bod D a G) (...)*

    Poznámky přezkušovatele k jednotlivým návrhům (...)

    Návrh č. 5

    Charakteristika: extradosed most se šikmými pilíři založenými ve svazích nad údolím, (...)

*Základy: **základy šikmých pilířů zasahují mimo hranice**. Stabilita založení v průběhu montáže není doložena.*

Spodní stavba: klasické opěry, šikmé pilíře na svazích, (...).“

66. Podle Přílohy č. 7 „Písemné hodnocení soutěžních návrhů a doporučení k hodnoceným soutěžním návrhům“ protokolu (dále jen „písemné hodnocení“): *„Porota se shodla na následujícím písemném hodnocení jednotlivých soutěžních návrhů a na doporučeních zadavateli. V mnoha aspektech hodnocení byly jednotlivé soutěžní návrhy obdobné, nebo nevykazovaly významnější vzájemné odchylky, které by měly vliv na hodnocení. Porota proto v písemném hodnocení zdůraznila zejména ty aspekty jednotlivých soutěžních návrhů, které v kladném, či záporném smyslu soutěžní návrh odlišovaly od ostatních soutěžních návrhů a které přispěly k tomu, že se porota rozhodla soutěžní návrh ocenit, resp. neocenit.*

1. Pořadí – soutěžní návrh č. 5

Soutěžní návrh ze všech nejlépe uspěl z hlediska hodnocení úrovně celkového architektonického a technického řešení mostu a celkového architektonického a dopravního řešení obou předmostí.

Návrh má nejmenší stavební vliv na chráněná území, neboť jako jediný nevyžaduje budování masivních mostních pilířů na březích Vltavy.

Návrh má nejmenší vliv na dotčený krajinný prostor v rámci krajinného rázu a celkově nejméně narušuje charakter krajinné scény Vltavského údolí tím, že minimalizuje vizuální zásah infrastrukturální stavby do hluboce zaříznutého údolí řeky a nekonkuruje tak fenoménu strmých svahů vltavského kaňonu. Dle Studie vlivu na krajinný ráz (Ing. arch. Jiří KUPKA, 07/2022), zpracované v rámci procesu EIA záměru DO 518, 519 Ruzyně – Březiněves, jsou v rámci této krajinné scény zásadním způsobem zastoupeny význačné a jedinečné znaky a hodnoty jednotlivých charakteristik krajinného rázu a problematika ochrany krajinného rázu je v tomto úseku záměru nejvíce akcentována. Řešení nevyžadující budování masivních mostních pilířů na březích Vltavy relativně nejméně narušuje přítomné estetické hodnoty a harmonické vztahy a vazby, přičemž do území zároveň vnáší novou kvalitu, aniž narušuje základní charakter vltavského údolí. Přestože srážkové zastínění zde bude největší, bude stále přijatelné, stejně jako míra zastínění okolních svahů.

Porota dále v rámci tohoto hodnotícího kritéria kladně hodnotila elegantní a technicky výrazné řešení třípolové konstrukce mostu.

Volný prostor pod mostní konstrukcí, nerušený přítomností masivních pilířů, byl hodnocen jako kladný přínos z hlediska architektonického, ale i z hlediska dopadu do významného a navštěvovaného krajinného prvku Vltavského údolí, v rámci kterého je dynamická scéna sevřeného prostoru (s převýšením více jak 160 m při šířce údolí mezi hranami svahů cca 500-600 m) sice obtížně pozorovatelná ze zarostlých hran (s výjimkou několika míst), ale dobře pozorovatelná právě ze dna údolí.

Tyto aspekty porota vyhodnotila z hlediska konečného pořadí soutěžního návrhu za rozhodující.

Z hlediska hodnotícího kritéria celkové přiměřenosti návrhu z pohledu investičních a provozních nákladů porota konstatovala, že lze očekávat poměrně vyšší pořizovací náklady z důvodu delšího rozpětí mostu, nicméně porota předpokládá, že jde o konstrukci, která má efektivní konstrukční systém, a tedy vyšší náklady budou dány pouze vlivem velkého rozpětí mostu. Vyšší

náklady jsou současně vyváženy přínosem navrženého řešení z hlediska ochrany krajiny bez masivních mostních pilířů zasahujících do údolí.

Z hlediska hodnotícího kritéria míry technické proveditelnosti návrhu a dopadů výstavby na okolí soutěžní návrh stavebně v nejmenším rozsahu zasahuje do dna údolí (s výjimkou táhel). Výstavba nezasahuje do koryta Vltavy ani do stávajících komunikací na obou březích, čímž dojde oproti ostatním soutěžním návrhům pouze k minimálnímu omezení dopravy. Porota kladně hodnotila, že návrh nevyžaduje dočasné zábory ani zařízení staveniště v údolí, údolí nebude zasaženo hlukem a prachem a dojde k pouze přijatelným zásahům do prostoru chráněných území.“

67. Grafické znázornění předložené obviněným ve stanovisku podle obviněného vyjadřuje *„výsledek dwg změření staničení dalších trvalých podpěr umístěných v březích Vltavy“*. Přezkušovatel v rámci grafického znázornění, které obviněný předložil v rámci svého stanoviska, uvedl, že tento materiál byl porotě vizuálně prezentován při hodnoticím zasedání poroty, a to v rámci diskuse o splnění závazných soutěžních podmínek. V grafickém znázornění jsou následující výkresy a údaje:

„Zadání – podklad P02-B soutěžních podmínek“

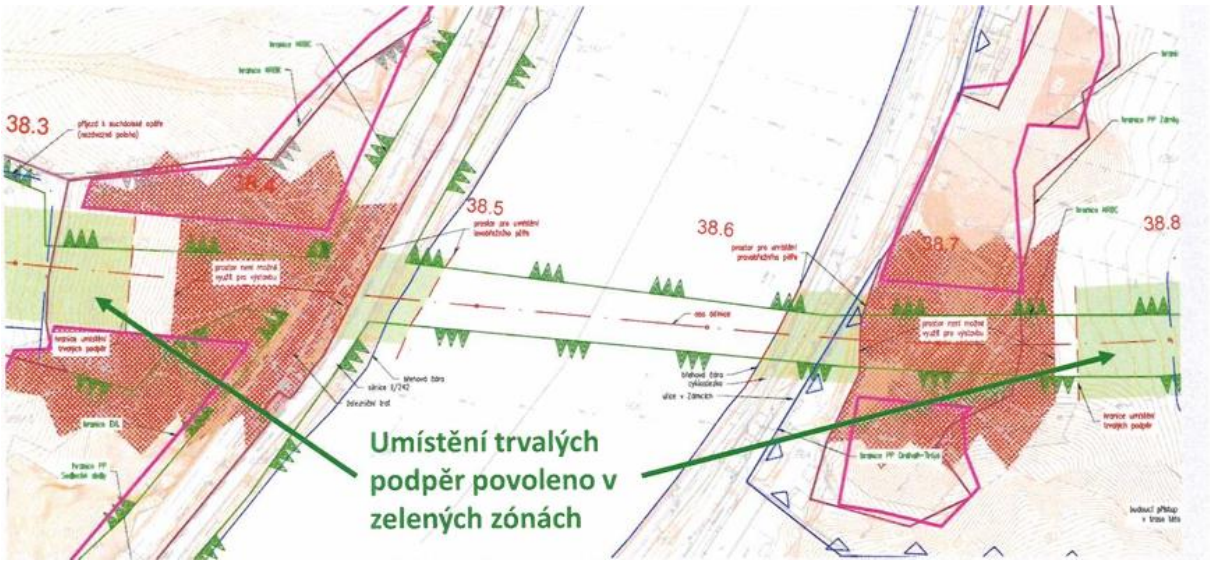

„Umístění podpěr u předmětného návrhu“

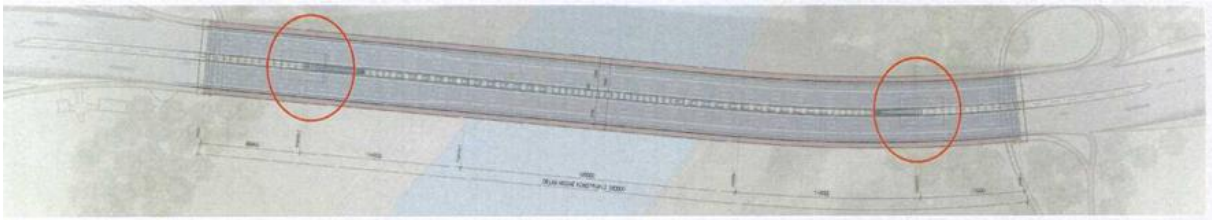

„Umístění podpěr u předmětného návrhu

Součástí grafické části nebyly hranice oblasti pro umístění podpěr mostu. Tyto hranice nebyly ani součástí přiloženého výkresového materiálu ve formátu dwg. V této příloze však byly zobrazeny základy pilířů v souladu s grafickou částí (dle možnosti posouzení). Výsledné posouzení tedy bylo provedeno na základě soukresu podkladu a přiloženého výkresu.“

„Soukres podkladu PO2-B a předmětného soutěžního návrhu“

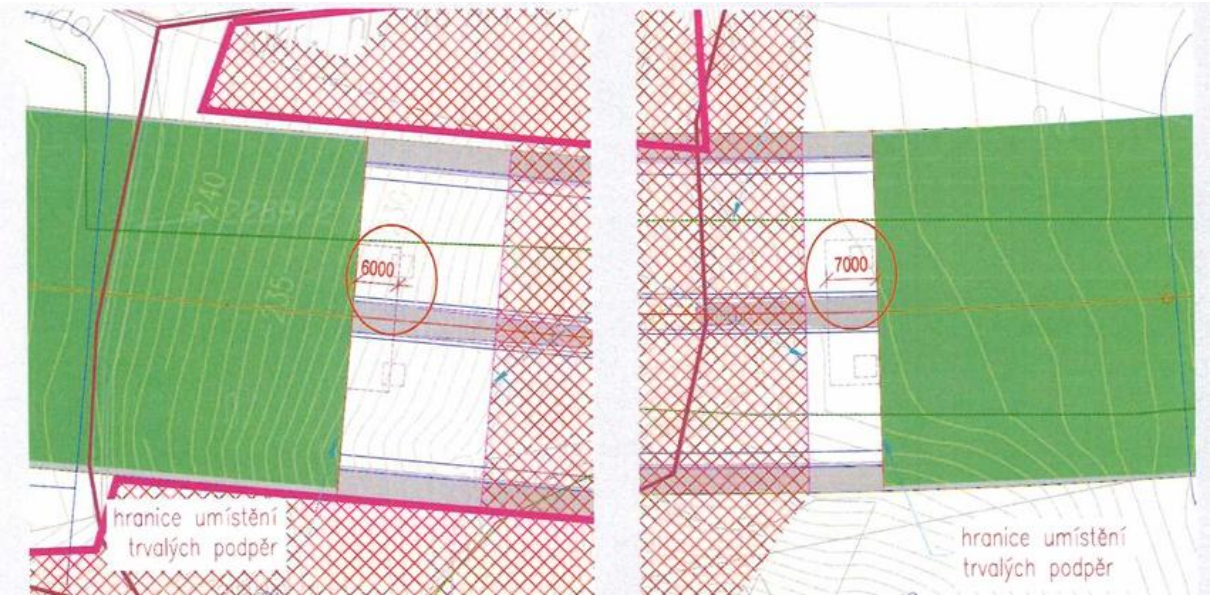

68. Podle bodu 6.2 Sborníku technické harmonizace 2005[3], konkrétně v části týkající se pravidel pro zaokrouhlování výsledků měření se uvádí následující: *„Pro zaokrouhlování čísel používáme následující pravidla (u výsledků měření totiž zpravidla zaokrouhlujeme na poslední číslici, kterou chceme mít platnou, a pro takové zaokrouhlování respektujeme informace související s přesností měření – nejde tedy o nějakou libovůli):*

    1. *Je-li číslice, která má být odstraněna v důsledku zaokrouhlování, větší než 5, pak bude číslice jí bezprostředně předcházející zvětšena o 1. (...) Výsledek měření je 5,379 (...) číselná hodnota se zaokrouhlí na 5,38 (...)*

    2. *Je-li číslice, která má být odstraněna v důsledku zaokrouhlování, menší než 5, pak zůstane číslice jí bezprostředně předcházející nezměněna. (...) Výsledek měření je 2,443 (...) číselná hodnota se zaokrouhlí na 2,44 (...)*

[3] Dostupný na https://unmz.gov.cz/sborniky_th/sb8/nejistoty.pdf

Pravidlo pro počet platných desetinných míst výsledku sčítání nebo odečítání čísel:

Výsledek sčítání nebo odečítání čísel má mít ten samý počet platných desetinných míst jako sčítanec (při odečítání má sčítanec zápornou hodnotu, který má nejmenší počet platných desetinných míst.

Příklad 1:

1. *83,5 + 23,28 = 106,78.*
2. *Nejnižší počet platných desetinných míst má první sčítanec (jedno platné desetinné místo).*
3. *Výsledek tedy musí být zaokrouhlen na jedno platné desetinné místo.*
4. *Použitím pravidel pro zaokrouhlování tedy dostaneme výslednou hodnotu 106,8.*

Příklad 2:

1. *865,9 − 2,8121 = 863,0879.*
2. *Nejnižší počet platných desetinných míst má první sčítanec (jedno platné desetinné místo).*
3. *Výsledek tedy musí být zaokrouhlen na jedno platné desetinné místo.*
4. *Použitím pravidel pro zaokrouhlování tedy dostaneme výslednou hodnotu 863,1. (...)"*

Právní posouzení

69. Úřad nejprve obecně uvádí, že soutěž o návrh není zadávacím řízením ve smyslu § 3 zákona, ale jde o specifický zvláštní postup s pravidly upravenými v zákoně samostatně v části šesté, v jehož rámci je však zároveň odkazováno i na použití některých pravidel pro zadávací řízení. Na rozdíl od zadávacích řízení není výsledkem soutěže o návrh uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, nýbrž je jejím účelem získání návrhu v oblasti územního plánování či architektonických, stavebních, technických a inspekčních služeb. V rámci soutěže o návrh je tedy vybírán návrh coby výsledek tvůrčí činnosti dodavatele, jehož rozpracování je zpravidla předmětem navazující veřejné zakázky. Podle § 130 zákona je přitom zadavatel v průběhu soutěže povinen dodržet jím stanovené soutěžní podmínky; nejsou-li pravidla soutěže upravena zákonem, přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo soutěžními podmínkami, stanoví je zadavatel v souladu se zásadami podle § 6 zákona.

70. V části 2.2.1. soutěžních podmínek byly stanoveny závazné požadavky na řešení předmětu soutěže; mj. bylo určeno, že most má mít dvě podpěry po obou březích Vltavy, přičemž další podpěry mohou být umístěny v horní části svahů údolí za podmínek stanovených v šetřené soutěžní podmínce. K (dalším) podpěrám je pak v šetřené soutěžní podmínce je stanoveno, že *„další trvalé podpěry mohou být umístěny na začátku mostu do staničení km 38,35 a na konci mostu od staničení km 38,76"*. Tato podmínka tak vymezuje konkrétní úsek staničení, v němž je umístění dalších trvalých podpěr (dále též „podpěry") přípustné. Z jazykového i systematického výkladu této podmínky podle Úřadu vyplývá, že stanovené staničení představuje jednoznačný prostorový limit pro umístění podpěr. Šetřená soutěžní podmínka přitom neobsahuje žádný mechanismus, který by umožňoval jakoukoli toleranci či posuzování míry odchylky od stanoveného staničení, ani takovou možnost podle Úřadu z jejího znění či dalších soutěžních

podmínek nelze dovodit. Úřad má proto za to, že podpěry musí být umístěny výlučně ve vymezeném úseku, tj. na začátku mostu do staničení km 38,35 a na konci mostu od staničení km 38,76. Podle Úřadu se soutěžní podmínka týkající se umístění podpěr v určitém vymezeném prostoru vztahuje na podpěry jako celek, tedy na všechny jejich stavební části; předmětná soutěžní podmínka přitom nijak nerozlišuje jednotlivé části podpěr ani neumožňuje připustit jejich částečný přesah mimo stanovené staničení. Z tohoto důvodu má Úřad za to, že jakýkoli zásah podpěr mimo tento vymezený prostor tak představuje nesplnění šetřené soutěžní podmínky.

71. Podle Úřadu část 2.2.1. soutěžních podmínek, do níž je šetřená soutěžní podmínka zařazena, nepřipouští její výklad jako nezávazné soutěžní podmínky, neboť tato část byla obviněným výslovně označena jako *„závazné požadavky na řešení předmětu soutěže“* a její závaznost byla současně zdůrazněna i v části 2.3.1. soutěžních podmínek. V části 2.3.1. soutěžních podmínek je totiž stanoveno, že *„(p)ožadavky uvedené v odst. 2.2.1. soutěžních podmínek jsou stanoveny jako závazné. Pokud účastník soutěže v soutěžním návrhu nedodrží závazné požadavky uvedené v odst. 2.2.1. soutěžních podmínek, porota vyřadí jeho návrh z posuzování a zadavatel jej vyloučí ze soutěže. Návrhy vyřazené ze soutěže z důvodu nesplnění soutěžního zadání nebudou hodnoceny řádně ani mimo soutěž.“*. Z citovaného podle Úřadu vyplývá, že obviněný v rámci soutěžních podmínek stanovil nejen závaznost požadavků uvedených v části 2.2.1., ale i jednoznačný procesní následek pro účastníka soutěže při jejich nesplnění; tento následek přitom neponechává prostor pro uvážení poroty ani obviněného. Nedodržení soutěžních podmínek uvedených v části 2.2.1., tedy i šetřené soutěžní podmínky, má podle jejich znění za následek vyřazení soutěžního návrhu z posuzování a vyloučení účastníka ze soutěže, který takový návrh podal.

72. Ze zjištěných skutečností má Úřad za prokázané, že u vítězného návrhu došlo k umístění základů podpěr mimo prostor vymezený v šetřené soutěžní podmínce. Tento závěr potvrzuje stanovisko ČKA, podle něhož *„(v)ítězný návrh svými základy skutečně marginálně zasahuje do vymezeného chráněného území. (...) se vítězný návrh okrajově a mírně dotýká podzemní částí základové konstrukce a tím překračuje hranice chráněného území (...) nikoliv souladné s podmínkami soutěže (...)“*. Obviněný současně sám (jednak ve vyjádření k podnětu a opakovaně ve svém stanovisku) mj. uvedl, že *„(c)o se týče základů trvalých podpěr, ty definované staničení přesahují na začátku mostu pouze o 6,0 m a na konci mostu pouze o 7,0 m“*. Také z grafického znázornění předloženého obviněným je zřejmé, že hranice pro umístění podpěr byla překročena, když základy podpěr vítězného návrhu zasahují mimo vymezené staničení, a to o 6 000 mm a 7 000 mm, jak vyplývá ze soukresu umístění podpěr vítězného návrhu ve vztahu k podkladu „P02-B digitálním podkladem pro soutěžní návrh“.

73. K umístění základů podpěr mimo prostor vymezený v šetřené soutěžní podmínce se předně vyjádřil ve své zprávě přezkušovatel, když v ní výslovně uvedl, že vítězný návrh nesplnil závaznou soutěžní podmínku, jelikož *„(p)ilíře ve svazích nad údolím zasahují svými masivními základy do »zakázaného prostoru« (bod D a G) (...) základy šikmých pilířů zasahují mimo hranice“*. Z bodu 4.2) protokolu pak vyplývá, že porota vzala zprávu přezkušovatele na vědomí a vedla diskusi o soutěžních návrzích, u nichž přezkušovatel identifikoval *„dílčí odchylky od závazných soutěžních podmínek“*, tedy i o vítězném návrhu, u něhož bylo přezkušovatelem konstatováno nesplnění šetřené soutěžní podmínky. Porota následně hlasovala o tom, zda tyto *„odchylky* [mj. vítězného návrhu] *mají charakter formálních, nepodstatných, resp. pouze drobných odchylek od soutěžních podmínek“*, přičemž pro tento návrh hlasovala jednomyslně, tj. žádný její člen se

hlasování nezdržel ani žádný její člen nebyl proti. Na základě tohoto hlasování porota konstatovala, že vítězný návrh nebude vyřazen z dalšího posuzování, neboť zjištěné odchylky od závazných soutěžních podmínek (tedy od šetřené soutěžní podmínky) mají *„charakter dílčích, formálních odchylek“*. Ve zmíněném bodu protokolu porota dále uvedla, že šetřená soutěžní podmínka *„je překročena pouze v řádu jednotek metrů, přičemž zadávací podmínka byla definována se zaokrouhlením na desítky metrů, překročení stanoveného limitu je tedy v toleranci měřítka stanoveného v soutěžních podmínkách. Současně platí, že v dalších fázích projektování bude možný posun staničení podpěr.“*

74. Úřad má za to, že postup poroty, která vyhodnotila zjištěný nesoulad vítězného návrhu se šetřenou soutěžní podmínkou jako dílčí, formální či nepodstatný, neodpovídá znění soutěžních podmínek. Jak již Úřad uvedl výše, část 2.2.1. soutěžních podmínek byla obviněným výslovně označena jako závazná a její nedodržení bylo v části 2.3.1. soutěžních podmínek spojeno s jednoznačně stanoveným následkem spočívajícím ve vyřazení návrhu z posuzování a vyloučení účastníka ze soutěže, který tento návrh v soutěži podal. Za této situace nelze podle Úřadu připustit, aby porota posuzovala charakter odchylky od stanoveného staničení na začátku a na konci mostu či ji relativizovala prostřednictvím její údajné „formálnosti“ nebo „nepodstatnosti“, případně ji označovala za „dílčí odchylky“. Úřad konstatuje, že posouzení splnění šetřené soutěžní podmínky nepředstavuje otázku uvážení, ale otázku jejího objektivního naplnění; v případě zjištění jejího nesplnění je s tímto zjištěním spojen následek stanovený v části 2.3.1. soutěžních podmínek.

75. Úřad opakovaně konstatuje, že šetřená soutěžní podmínka jednoznačně vymezovala přípustný prostor pro umístění podpěr prostřednictvím konkrétně určeného staničení. Šetřená soutěžní podmínka byla podle Úřadu formulována jasně a nepřipouštěla alternativní výklad, když stanovila, že podpěry mohou být umístěny na začátku mostu do staničení km 38,35 a na konci mostu od staničení km 38,76. Pokud se účastník soutěže rozhodl podpěry v návrhu uplatnit (neboť jejich umístění nebylo dle soutěžních podmínek povinné), byl povinen respektovat takto vymezené limity staničení. Jak již Úřad uvedl výše, ze šetřené soutěžní podmínky nevyplývá možnost jakékoli tolerance či odchylky, ani možnost jejího prominutí na základě následného posouzení jejího charakteru porotou. Úřad dále zdůrazňuje, že přezkušovatel ve své zprávě jednoznačně konstatoval nesplnění šetřené soutěžní podmínky ve vítězném návrhu. Tento závěr byl nahrazen (nebo jak tvrdí obviněný „překonán“) hodnotícím úsudkem poroty, podle něhož se jedná o dílčí, formální či nepodstatný „odklon“ od šetřené soutěžní podmínky, jak tvrdí obviněný. Posouzení splnění šetřené soutěžní podmínky však dle Úřadu nepředstavuje otázku uvážení, ale otázku jejího faktického splnění, resp. nesplnění. Porota (jejíž úkony se považují za úkony obviněného) i obviněný přistoupili ke zjištěnému nesplnění šetřené soutěžní podmínky ve vítězném návrhu jako k pouhé formální odchylce, přestože ze soutěžních podmínek vyplývá jednoznačný následek jejího nesplnění; obviněný tak byl povinen postupovat v souladu s § 130 zákona, z něhož plyne povinnost dodržet stanovené soutěžní podmínky. V šetřeném případě proto mělo nesplnění šetřené soutěžní podmínky, jakožto závazné soutěžní podmínky uvedené v části 2.2.1. soutěžních podmínek, za následek postup stanovený v části 2.3.1. soutěžních podmínek, tedy vyřazení vítězného návrhu z posuzování a vyloučení vítězného účastníka ze soutěže.

76. Ke konstatování poroty uvedenému v bodu 4.2) protokolu, podle něhož je šetřená soutěžní podmínka překročena pouze v řádu jednotek metrů a s ohledem na vymezení staničení v řádu desítek metrů je takové překročení v toleranci měřítka stanoveného šetřenou soutěžní

podmínkou, Úřad uvádí následující. Úřad předně (opakovaně) uvádí, že šetřená soutěžní podmínka ani jiná soutěžní podmínka nestanoví žádnou toleranci ani mezní hodnotu odchylky, kterou by bylo možné považovat za přípustnou. Úřad se neztotožňuje ani se závěrem poroty, který následně přejímá obviněný ve svých vyjádřeních, podle něhož je překročení stanoveného staničení v řádu jednotek metrů bez dalšího přípustné, resp. v toleranci, jelikož vymezení staničení je v šetřené soutěžní podmínce definováno v desítkách metrů. Takový výklad je podle Úřadu obecný a zjednodušující, neboť zcela pomíjí reálný dopad zjištěných přesahů na stanovené staničení. Úřad v této souvislosti doplňuje, že při zohlednění zjištěných přesahů dochází při aplikaci obecných pravidel zaokrouhlování (viz bod 68. odůvodnění rozhodnutí) k posunu dotčených hodnot staničení mimo rozsah stanovený šetřenou soutěžní podmínkou. V šetřeném případě při zohlednění zjištěných přesahů platí, že:

- při překročení staničení na začátku mostu o 6 m dochází k posunu stanovené hodnoty *„do staničení km 38,35“* na 38,356 km (38,35 km + 0,006 km), což po zaokrouhlení na desítky metrů odpovídá hodnotě 38,36 km;
- při překročení staničení na konci mostu o 7 m dochází k posunu stanovené hodnoty *„od staničení km 38,76“* na 38,753 km (38,760 km – 0,007 km), což po zaokrouhlení na desítky metrů odpovídá hodnotě 38,75 km.

Z uvedeného je zřejmé, že i zdánlivě marginální překročení v jednotkách metrů se promítá do vymezení staničení v řádu desítek metrů a vede k jeho posunu mimo hodnoty stanovené šetřenou soutěžní podmínkou. Překročení v řádu jednotek metrů (na začátku mostu o 6 m a na konci mostu o 7 m) má tak v šetřeném případě bezprostřední dopad i na vymezení staničení v řádu desítek metrů, a nelze je proto z pohledu Úřadu považovat za tolerovatelné v rámci měřítka stanoveného šetřenou soutěžní podmínkou. Odůvodnění poroty obsažené v protokolu ani argumentace obviněného, podle níž jsou takové odchylky v řádu jednotek metrů od stanoveného staničení u vítězného návrhu přípustné, resp. tolerovatelné, tak nemají oporu v šetřené soutěžní podmínce (ani v jiných stanovených soutěžních podmínkách), a jsou proto nedůvodné.

77. Podle Úřadu porota, resp. obviněný svým postupem ve vztahu k vítěznému návrhu fakticky změnil obsah šetřené soutěžní podmínky, když do ní ex post promítl kritérium „tolerance odchylky v jednotkách metrů“, které však v šetřené soutěžní podmínce (ani na jiném místě soutěžních podmínek) nebylo obsaženo. Úřad současně konstatuje, že takto dovozovaná „tolerance“ neodpovídá způsobu vymezení staničení v šetřené soutěžní podmínce, které je stanoveno ve formě hodnot vyjádřených na úrovni setin kilometru. Takový postup poroty, resp. obviněného je proto v rozporu s § 130 zákona ve spojení se zásadou transparentnosti podle § 6 odst. 1 zákona, neboť účastníci soutěže nemohli předem předvídat, že nedodržení šetřené soutěžní podmínky bude v určité míře porotou, resp. obviněným tolerováno.

78. Úřad konstatuje, že za této situace byla porota povinna, jakmile prostřednictvím přezkušovatele zjistila nesplnění šetřené soutěžní podmínky, postupovat v souladu s částí 2.3.1. soutěžních podmínek a vítězný návrh vyřadit z dalšího posuzování. Skutečnost, že tak neučinila, ale návrh ponechala v soutěži a následně jej obviněný vybral jako vítězný, představuje nesprávné posouzení splnění soutěžních podmínek, které ve svém důsledku vedlo k porušení zákona, konkrétně § 130 zákona ve spojení s § 6 odst. 1 zákona. Úřad v této souvislosti považuje za nezbytné uvést, že smyslem právní úpravy soutěže o návrh je zajistit rovné a transparentní podmínky pro všechny účastníky soutěže, jakož i objektivní posouzení soutěžních návrhů na

základě předem stanovených pravidel. Tento princip vychází rovněž z právní úpravy na úrovni Evropské unie, zejména ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU z e dne 26. února 2014, o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, která klade důraz na rovné zacházení, transparentnost a objektivnost při výběru návrhů. Dodržení soutěžních podmínek představuje základní předpoklad pro zachování férovosti soutěže, neboť pouze jejich důsledná aplikace zajišťuje, že jednotlivé návrhy jsou posuzovány za shodných podmínek a že žádný z účastníků není znevýhodněn či naopak zvýhodněn. V šetřeném případě byl tento princip narušen tím, že vítězný návrh, který nesplnil závaznou šetřenou soutěžní podmínku, nebyl ze soutěže vyřazen, přestože znění soutěžních podmínek předpokládá v takovém případě jeho vyřazení (bez ohledu na míru odchylky). Takový postup je v rozporu s účelem právní úpravy a oslabuje důvěru ve spravedlivý průběh soutěže.

79. K tvrzení ve stanovisku obviněného, podle něhož *„porota předběžné závěry přezkušovatele v rámci své činnosti korigovala“*, Úřad uvádí, že závěry přezkušovatele nejsou pro porotu formálně závazné, nicméně jeho úkolem je odborně posoudit splnění soutěžních podmínek a identifikovat případné nesoulady. V situaci, kdy přezkušovatel výslovně konstatoval nesplnění šetřené soutěžní podmínky, nelze s ohledem na zásadu transparentnosti podle Úřadu připustit, aby porota tento závěr nahradila vlastní hodnotící úvahou o míře či významu zjištěné odchylky, která se, jak Úřad dovodil výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, míjí s podstatou šetřené soutěžní podmínky. Úřad přitom nepopírá oprávnění poroty přezkoumat podklady předložené přezkušovatelem; porota však přistoupila k posouzení splnění šetřené soutěžní podmínky tak, že jej relativizovala hodnocením míry zjištěné odchylky a zaváděním požadavků, které v ní nejsou obsaženy (hodnotit např. „nepodstatnost“ či „formálnost“ odchylky). V šetřeném případě přezkušovatel jednoznačně identifikoval zásah základů podpěr mimo stanovené staničení, tedy nesplnění šetřené soutěžní podmínky. Porota tento skutkový závěr přezkušovatele nijak nezpochybnila, pouze jej interpretovala jako tolerovatelnou odchylku, čímž však podle Úřadu postupovala (a současně tak postupoval i obviněný) v rozporu s výkladem a obsahem šetřené soutěžní podmínky, jejíž nedodržení mělo podle části 2.3.1. soutěžních podmínek za následek vyřazení vítězného návrhu z posouzení a vyloučení vítězného účastníka ze soutěže. Úřad proto považuje tuto argumentaci obviněného za nedůvodnou.

80. Obviněný ve svém stanovisku uvedl, že se ztotožňuje se závěrem poroty, podle něhož vítězný návrh *„zasahuje do prostoru mimo vymezené staničení nikoliv nadzemní částí opěr, tj. dříkem pilíře, nýbrž pouze základy pilířů“*, a je proto v toleranci šetřené soutěžní podmínky. Současně obviněný uvedl, že *„samotný dřík podpěry tento přesah nemá, dochází k němu pouze u základů podpěr“*. K tomu Úřad uvádí, že pro posouzení splnění šetřené soutěžní podmínky není rozhodné, zda podpěry zasahují mimo vymezené staničení pouze svou podzemní částí (základy podpěr), nebo i částí nadzemní (dříkem). Podstatné je podle Úřadu, že šetřená soutěžní podmínka vymezuje přípustné umístění podpěr jako stavebních objektů (jako celku), nikoli pouze jejich jednotlivých konstrukčních částí. Základy podpěr přitom představují jejich nedílnou funkční a konstrukční součást, bez níž nelze podpěru realizovat. Vymezení staničení stanovené v šetřené soutěžní podmínce se proto vztahuje podle Úřadu na podpěry jako celek, tedy včetně jejich základů. Výklad, podle něhož by se šetřená soutěžní podmínka vztahovala pouze na nadzemní část podpěr, zatímco jejich základy by mohly být umístěny mimo vymezené staničení, nemá dle názoru Úřadu oporu ve znění šetřené soutěžní podmínky a vedl by k jejímu faktickému obcházení. Pokud obviněný zamýšlel posuzovat umístění pouze nadzemní části podpěr, byl povinen takový požadavek v soutěžních podmínkách výslovně stanovit; jelikož tak však v šetřeném případě neučinil, není možné, aby se na takový výklad daného požadavku

obviněný nyní odvolával. Je to totiž zadavatel, který nese odpovědnost za znění a obsah jím stanovených soutěžních podmínek v soutěži o návrh. Úřad proto uzavírá, že i zásah základů podpěr vítězného návrhu mimo stanovené staničení představuje nesplnění šetřené soutěžní podmínky, a to bez ohledu na skutečnost, že nadzemní část podpěr stanovené staničení nepřekračuje. Argumentaci obviněného v tomto směru proto Úřad považuje za nedůvodnou.

81. Poukazuje-li obviněný ve svém stanovisku na závěr poroty, podle něhož *„v dalších fázích projektování bude možný posun staničení podpěr“*, Úřad uvádí, že taková úvaha není pro posouzení splnění či nesplnění šetřené soutěžní podmínky relevantní. Tato argumentace se totiž nevztahuje k otázce splnění šetřené zadávací podmínky v okamžiku posouzení vítězného návrhu, ale odkazuje na hypotetické budoucí úpravy tohoto návrhu. Úřad v této souvislosti zdůrazňuje, že předmětem posouzení je soulad soutěžního návrhu se soutěžními podmínkami v době jeho hodnocení, nikoli jeho případné následné změny. Rozhodující proto je, zda byl vítězný návrh v souladu se šetřenou soutěžní podmínkou již v rámci soutěže; pokud tomu tak nebylo, byl naplněn důvod pro jeho vyřazení z posuzování a pro vyloučení vítězného účastníka ze soutěže podle části 2.3.1. soutěžních podmínek, a to bez ohledu na případnou budoucí úpravu vítězného návrhu, na kterou porota a následně obviněný odkazují. Argumentaci obviněného v tomto směru proto Úřad považuje za nedůvodnou.

82. K tvrzení obviněného ve stanovisku, podle něhož stanovisko ČKA *„v žádném případě nemůže být podkladem pro učinění jakýchkoliv relevantních závěrů ve věci, neboť se k otázce šetřené Úřadem v předmětném správním řízení v zásadě vůbec nevyjadřuje“*, Úřad uvádí, že stanovisko ČKA mělo v době před zahájením správního řízení význam zejména z hlediska skutkového zjištění, že základy podpěr zasahují mimo stanovené staničení. Tato skutečnost byla následně v průběhu správního řízení potvrzena i dalším podkladem, a to grafickým znázorněním předloženým obviněným. Úřad proto nesouhlasí s tvrzením obviněného, že stanovisko ČKA se k posuzované otázce vůbec nevyjadřuje, neboť z něj jednoznačně vyplývá zjištění o zásahu základů podpěr mimo vymezené staničení, které je podstatné pro posouzení splnění šetřené soutěžní podmínky. Úřad současně dodává, že považuje stanovisko ČKA za relevantní podklad pro posouzení skutkového stavu, a to s ohledem na zásadu volného hodnocení důkazů, podle níž správní orgán hodnotí jednotlivé podklady podle jejich obsahu a vypovídací hodnoty. Stanovisko ČKA bylo přitom vypracováno odbornou institucí na základě posouzení soutěžního návrhu a obsahuje konkrétní závěry k umístění podpěr ve vztahu ke stanovenému staničení. Pro účely posouzení splnění šetřené soutěžní podmínky je přitom rozhodující samotné zjištění, že základy podpěr zasahují mimo stanovené staničení (lze citovat např. *„nikoliv souladné s podmínkami soutěže“*), nikoli hodnocení intenzity či významu tohoto zásahu. Skutečnost, že stanovisko ČKA popisuje tento zásah jako „marginální“, na tomto závěru podle Úřadu nic nemění, neboť soutěžní podmínky nepřipouštějí rozlišování podle míry odchylky. Podle názoru Úřadu stanovisko ČKA tak ve spojení s dalšími podklady potvrzuje skutkový závěr o zásahu podpěr mimo stanovené staničení, který je rozhodný pro posouzení splnění šetřené soutěžní podmínky.

83. K argumentaci obviněného, že je v soutěži, resp. při výběru návrhu podle § 148 odst. 7 zákona vázán stanoviskem poroty, Úřad uvádí, že skutečnost, že obviněný pověřil prováděním jednotlivých úkonů porotu, jej nijak nezbavuje odpovědnosti za dodržení pravidel stanovených zákonem a soutěžními podmínkami (srov. § 130 ve spojení s § 42 odst. 1 zákona). Porota je orgánem ustanoveným obviněným, přičemž její činnost a jednotlivé úkony v rámci soutěže představují úkony obviněného, za které nese odpovědnost právě obviněný. Podle Úřadu obviněný proto nemůže s odkazem na § 148 odst. 7 větu první zákona přenášet odpovědnost za posouzení

splnění soutěžních podmínek na porotu, byť je jejím stanoviskem při výběru návrhu vázán. Podle Úřadu byl naopak obviněný povinen zajistit, aby postup v soutěži byl v souladu se zákonem a soutěžními podmínkami, a v situaci, kdy porota nesprávně posoudila splnění šetřené soutěžní podmínky, měl takové pochybení identifikovat jako rozporné se zákonem a soutěžními podmínkami a postupovat podle § 148 odst. 7 věty druhé zákona. Podle tohoto ustanovení zákona totiž *„(z)adavatel rozhodne o novém hodnocení návrhů, pokud zjistí, že porota při hodnocení návrhů porušila postup stanovený tímto zákonem nebo soutěžními podmínkami soutěže o návrh.“*

84. Úřad se neztotožňuje ani s argumentací obviněného, podle níž by případné nové hodnocení návrhů vyžadovalo ustanovení nové poroty, a proto by postup podle § 148 odst. 7 zákona nebyl vhodný. Podle § 148 odst. 7 věty třetí zákona *„(n)ové hodnocení návrhů provede původní porota nebo zadavatel ustanoví novou porotu; vždy musí být dodržen požadavek na anonymitu návrhů.“* Jak již Úřad uvedl v předchozím odstavci odůvodnění tohoto rozhodnutí, obviněný je povinen rozhodnout o novém hodnocení návrhů v situaci, kdy zjistí pochybení poroty. Zákon přitom výslovně připouští dvě varianty postupu, a to provedení nového hodnocení původní porotou nebo ustanovení nové poroty zadavatelem. Ustanovení nové poroty proto nepředstavuje obligatorní postup obviněného, ale pouze jednu z možností, kterou zákon připouští. Nicméně ani případná potřeba ustanovení nové poroty přitom nemůže dle názoru Úřadu odůvodnit postup obviněného, který by byl v rozporu se zákonem nebo soutěžními podmínkami. Skutečnost, že by nové hodnocení návrhů mohlo vést ke změně výsledků soutěže, není z hlediska posouzení zákonnosti postupu relevantní, ale naopak představuje přirozený důsledek nápravy případného nezákonného postupu poroty, resp. obviněného. Argumentace obviněného založená na nutnosti zachování anonymity soutěže či na možném dopadu nového hodnocení na výsledky soutěže tak nemůže podle Úřadu obstát a není způsobilá zprostit obviněného povinnosti zajistit, aby jeho postup v soutěži byl v souladu se zákonem a soutěžními podmínkami.

85. S ohledem na výše uvedené skutečnosti Úřad uvádí, že byl naplněn první znak přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, když obviněný nedodržel pravidlo stanovené v § 130 zákona ve spojení se zásadou transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, když odeslal oznámení o výběru vítězného návrhu, tj. o udělení první ceny vítěznému návrhu, ačkoliv podle článku 2.3.1. soutěžních podmínek měl být vítězný návrh vyřazen z posuzování a vítězný účastník vyloučen ze soutěže.

86. Druhým ze znaků skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona je, že nedodržení pravidel stanovených zákonem mělo či mohlo ovlivnit výběr dodavatele. K tomu Úřad uvádí, že obviněný ponechal vítězný návrh v soutěži, přestože měl být vyřazen z posuzování a vítězný účastník vyloučen ze soutěže pro nesplnění šetřené soutěžní podmínky, což ve svém důsledku mělo přímý vliv na výběr vítězného návrhu a udělení (rozdělení) cen v soutěži. V šetřeném případě bylo do soutěže podáno celkem 15 soutěžních návrhů, z čehož je zřejmé, že nezákonné ponechání vítězného návrhu v soutěži mohlo mít (a mělo) významný dopad na výsledné pořadí návrhů. Obviněný tímto svým postupem ovlivnil výběr návrhu, neboť nelze vyloučit, že by v případě zákonného postupu obviněného bylo pořadí udělení cen v soutěži jiné.

87. Třetím ze znaků skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona je, že soutěž o návrh lze považovat za ukončenou podle § 149 odst. 3 zákona (srov. § 268 odst. 6 zákona). Úřad uvádí, že obviněný dne 21. 7. 2025 odeslal k uveřejnění oznámení o výsledku soutěže o návrh, které bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 7. 2025 pod ev. č. formuláře F2025-040041 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 22. 7. 2025

pod ev. č. 478168-2025. V této souvislosti Úřad poznamenává, že z dokumentace o soutěži vyplývá, že obviněný v rámci soutěže obdržel dne 18. 6. 2025 od jednoho z účastníků soutěže o návrh námitky, které rozhodnutím o námitkách dne 30. 6. 2025 odmítl. Úřadu je dále z úřední činnosti známo, že ve vztahu k soutěži nebyl podán návrh. S ohledem na zde uvedené skutečnosti Úřad konstatuje, že podle § 149 odst. 3 písm. b) zákona se soutěž považuje za ukončenou.

88. Vzhledem ke všem skutečnostem uvedeným výše Úřad konstatuje, že rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí – uložení pokuty

89. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona, neboť obviněný svým postupem v soutěži podle výroku I. tohoto rozhodnutí naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona.

90. Odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby, která u přestupku podle § 268 zákona činí 5 let podle § 270 odst. 3 písm. a) zákona.

91. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

92. V návaznosti na uvedené Úřad před uložením pokuty ověřil, zda již neuplynula lhůta podle § 270 odst. 3 písm. a) zákona. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dne 3. 6. 2025, tj. dnem odesláním oznámení o výběru. Řízení o přestupku bylo zahájeno doručením oznámení o zahájení správního řízení obviněnému, tj. dne 16. 4. 2026. Z uvedeného vyplývá, že promlčecí doba podle § 270 odst. 3 písm. a) zákona ve vztahu k projednávanému přestupku uvedenému ve výroku I. tohoto rozhodnutí dosud neuplynula a odpovědnost obviněného za předmětný přestupek uplynutím promlčecí lhůty nezanikla.

93. Podle § 268 odst. 2 zákona písm. a) zákona se za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 nebo 5 zákona, uloží pokuta do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) až e) zákona.

94. Úřad uvádí, že za přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí lze obviněnému uložit správní trest pokuty ve výši do 20 000 000 Kč, jelikož v šetřeném případě nelze cenu veřejné zakázky zjistit. K tomu Úřad konstatuje, že v souladu s § 143 odst. 2 zákona použije zadavatel soutěž o návrh, pokud má v úmyslu zadat veřejnou zakázku na služby v navazujícím jednacím řízení bez uveřejnění podle § 65 zákona, přičemž tento úmysl zadavatel uvede v oznámení o zahájení soutěže o návrh. Obviněný v bodu 2.1. soutěžních podmínek uvedl, že *„(p)ředpokládané investiční náklady na realizaci projektu jsou cca 2.000.000.000,- Kč bez DPH v cenové úrovni roku 2024.“* Současně v bodu 3.2.3 uvedl, že na *soutěž „nebude navazovat zadání následné veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění na zpracování projektové dokumentace, ani na výkon stavebního dozoru (...) nebo technického dozoru stavebníka (...) Zpracování projektové dokumentace bude zadavatel v případě potřeby řešit samostatnou veřejnou zakázkou, přičemž bude oprávněn pro tyto účely využít kteréhokoliv z oceněných návrhů účastníků, případně*

i návrh jiného účastníka této soutěže o návrh či projekt realizovat na základě zcela jiného řešení.“ Podstatné tedy je, že soutěž předchází zadávacímu řízení na veřejnou zakázku a v době ukončení soutěže není veřejná zakázka zadána. Ačkoliv obviněný uvedl v soutěžních podmínkách předpokládané investiční náklady na realizaci následné veřejné zakázky, její skutečná cena se může (a pravděpodobně i bude) lišit a bude známa až v okamžiku zadání veřejné zakázky. Navíc § 268 odst. 2 písm. a) zákona stanoví, že pokuta se uloží do 10 % z ceny veřejné zakázky, nikoliv z předpokládaných investičních nákladů. Z tohoto důvodu Úřad konstatoval, že cena veřejné zakázky není dosud známa. Pokutu pak nelze stanovit ani podle součtu odměn za úspěšné návrhy, neboť tyto odměny nejsou cenou veřejné zakázky ve smyslu § 268 odst. 2 písm. a) zákona, když soutěž v šetřeném případě byla před zadáním veřejné zakázky ukončena, resp. doposud veřejná zakázka zadána nebyla a poskytnutí soutěžních návrhů nelze za zadání veřejné zakázky považovat.

95. Podle § 37 písm. a), c) a g) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti.

96. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).

97. Pokud jde o význam pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).

98. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku se Úřad s ohledem na právě uvedené zabýval intenzitou narušení objektu zákonné ochrany a okolnostmi spáchání přestupku. V šetřeném případě je rozhodné, že zákon ukládá obviněnému povinnost dodržet jím stanovené soutěžní podmínky (srov. § 130 zákona). Tuto zadavateli uloženou povinnost obviněný v šetřeném případě porušil, když za vítězný označil návrh nesplňující závaznou soutěžní podmínku stanovenou v části 2.2.1. písm. G soutěžních podmínek, ačkoliv měl být tento návrh podle článku 2.3.1. soutěžních podmínek vyřazen a dotčený účastní, jež daný návrh podal, vyloučen ze soutěže. Následkem protiprávního jednání obviněného bylo ovlivnění výběru návrhu, neboť jako vítězný návrh byl určen návrh, který neměl být hodnocen, a jeho autor (tedy účastník soutěže) měl být vyloučen ze soutěže. Pochybení obviněného v podobě udělení první ceny vítěznému návrhu a vítěznému účastníku, ačkoli tento návrh měl být z posuzování vyřazen a vítězný účastník vyloučen ze soutěže, je tedy nutné hodnotit jako velmi závažné.

99. Úřad dále při stanovení výše pokuty zohlednil rovněž následky spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Obviněný v důsledku nezákonného postupu rozhodl a následně odeslal oznámení o výběru vítězného návrhu, čímž negativně zasáhl do udělení (rozdělení) cen v soutěži. Při vyřazení vítězného návrhu by došlo k odlišnému pořadí návrhů a jinému rozdělení cen. Jinými slovy je zřejmé, že finanční prostředky byly na základě nezákonného postupu

obviněného přiděleny vítěznému účastníkovi, jehož návrh měl být ze soutěže vyřazen a vítězný účastník měl být ze soutěže vyloučen. Současně nelze pominout, že vítězný účastník tímto postupem obdržel konkurenční výhodu plynoucí z ocenění v soutěži, která by mu při postupu obviněného v souladu se zákonem nevznikla a může se projevit v jeho dalším postavení na trhu, zejména při účasti v navazujících zadávacích řízeních či při prezentaci jeho odborné způsobilosti v dalších soutěžích o návrh. Úřad dále konstatuje, že postup obviněného spočívající v ponechání v soutěži vítězného návrhu nesplňující šetřenou soutěžní podmínku a jeho následném výběru negativně dopadá na důvěru ostatních účastníků soutěže, odborné a laické veřejnosti v transparentnost a férovost soutěže. Takový postup obviněného zpochybňuje naplnění základních zásad veřejného investování (zejména zásady transparentnosti) a důvěru ve spravedlivý průběh soutěže. Úřad současně přihlédl k tomu, že obviněný byl se zjištěním nesplnění šetřené soutěžní podmínky ve vztahu k vítěznému návrhu seznámen prostřednictvím zprávy přezkušovatele, která tuto skutečnost výslovně konstatovala. Přesto k tomuto zjištění obviněný nepřihlédl a vítězný návrh ponechal v soutěži a následně jej vybral jako vítězný; tato skutečnost tak zvyšuje podle názoru Úřadu závažnost posuzovaného přestupku.

100. Co se týče okolností, za kterých byl přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí spáchán, Úřad v tomto rozhodnutí konstatoval, že obviněný v rozporu s § 130 zákona ve spojení se zásadou transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona odeslal oznámení o výběru návrhu, tj. o udělení první ceny v soutěži vítěznému návrhu, který nesplnil šetřenou soutěžní podmínku, ačkoliv podle části 2.3.1. soutěžních podmínek měl být vítězný návrh vyřazen z posuzování a vítězný účastník vyloučen z soutěže, přičemž tento postup ovlivnil výběr návrhu a soutěž se považuje za ukončenou podle § 149 odst. 3 zákona.

101. Jako polehčující okolnost vzal Úřad v úvahu, že podle části 3.2.2. soutěžních podmínek *„(z)adavatel předpokládá, že pro následnou realizaci projektu bude vybrán jeden z oceněných soutěžních návrhů“*, tedy nemusí být nutně vybrán vítězný návrh, a že podle části 3.2.3. soutěžních podmínek *„(n)a tuto soutěž o návrh však nebude navazovat zadání následné veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění na zpracování projektové dokumentace, ani na výkon stavebního dozoru (...) ani na výkon dozoru projektanta (autorský dozor) nebo technického dozoru stavebníka (...).“* Úřad uvádí, že tato skutečnost může v určité míře snižovat intenzitu dopadů nezákonného postupu oproti případům, kdy je soutěž o návrh přímo provázána s následným zadávacím řízením; současně však nemění nic na tom, že v posuzovaném případě došlo k ovlivnění výsledků soutěže a rozdělení finančních prostředků.

102. Úřad při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost zohlednil rovněž skutečnost, že ve stanovisku ČKA bylo poukázáno na kvalitu architektonického a krajinářského řešení vítězného návrhu, zejména s ohledem na minimalizaci zásahu do krajinného rázu údolí. Podle Úřadu však tato skutečnost nemá vliv na posouzení splnění šetřené soutěžní podmínky; může být toliko zohledněna v omezené míře při stanovení výše pokuty. Jak ostatně sama ČKA uvedla: *„Potud je rozhodnutí poroty sice pochopitelné, avšak nikoliv souladné s podmínkami soutěže.“*

103. Při stanovení konkrétní výše sankce má Úřad povinnost rovněž zohlednit dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku a samotným potrestáním obviněného za jeho spáchání. V této souvislosti je nutné poukázat na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015, ve kterém Krajský soud uvedl, že: *„(...) hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním, je možným (a někdy nutným) korektivem při úvahách ohledně výše pokuty, k němuž má být přihlédnuto na závěr těchto úvah; aplikace tohoto korektivu má zamezit, aby výše pokuty, jinak řádně stanovena podle zákonem předepsaných*

kritérií a kritérií nutně aplikovatelných i bez jejich výslovného vyjádření v zákoně (kritérium přiměřenosti s ohledem na míru, ve které výše pokuty může působit pro delikventa likvidačně), celkově nejevila znaky nepřiměřenosti s ohledem na prodlevu, která nastala mezi porušením právní povinnosti a trestem, který za to byl uložen. V rámci správního trestání je totiž třeba dostatečně silně vnímat, že časový horizont toho, kdy se účastníkovi řízení (delikventovi) dostává konečného rozhodnutí ve věci, je neoddělitelnou součástí měřítek celkové spravedlnosti řízení, a že čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích účastníka řízení, tak i v obecném vnímání veřejností a veřejného mínění, což celkově oslabuje důvěryhodnost státní moci. Je nepochybné, že s prodlužujícím se okamžikem potrestání se relativizuje základní vztah mezi spáchaným deliktem a ukládanou sankcí a že doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložením konkrétní sankce dosaženo.“ Při stanovení výše pokuty Úřad proto zohlednil, že ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dne 3. 6. 2025 (den odeslání oznámení o výběru), tedy před méně než rokem. V šetřeném případě tak nedošlo k takovému časovému odstupu mezi spácháním přestupku a jeho potrestáním (vydáním rozhodnutí o sankci), který by oslaboval smysl a účel uložené sankce.

104. Úřad při stanovení výše pokuty neshledal žádné další polehčující okolnosti ani žádné přitěžující okolnosti.

105. Úřad se dále zabýval skutečností, zda přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí, za nějž je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného. Při tomto posouzení Úřad vycházel z právní úpravy obsažené v zákoně o přestupcích, jakož i z judikatury NSS. Rozšířený senát NSS v rozsudku č. j. 5 As 98/2022-51 ze dne 9. 10. 2025 (dále jen „rozsudek NSS ze dne 9. 10. 2025“) zdůraznil, že aktuálně účinné znění zákona o přestupcích představuje ucelený a předvídatelný systém pravidel pro posuzování souběhu přestupků a jejich trestání, přičemž hmotněprávní důsledky souběhu přestupků jsou úzce a neoddělitelně provázány s procesní úpravou společného řízení a rozhodným mezníkem pro časové vymezení vícečinného souběhu přestupků je okamžik zahájení řízení o některém z nich. Přestupek spáchaný až po zahájení řízení o jiném přestupku již s tímto přestupkem netvoří souběh ve smyslu zákona o přestupcích, neboť o takových přestupcích nelze podle § 88 odst. 3 zákona o přestupcích vést společné řízení. NSS současně uvedl, že za této právní úpravy již není namístě vymezovat souběh přestupků analogií z trestního práva, neboť zákonodárce otázku časového ohraničení souběhu řeší přímo a výslovně. Rozšířený senát NSS se dále zabýval významem § 37 písm. b) zákona o přestupcích, podle něhož se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení. NSS dovodil, že toto ustanovení dopadá pouze na případy, kdy společné řízení podle § 88 zákona o přestupcích mohlo a mělo být vedeno, avšak z určitého důvodu vedeno nebylo. Naopak v situacích, kdy zákon o přestupcích vedení společného řízení výslovně vylučuje (tedy právě u přestupků spáchaných po zahájení řízení o jiném přestupku podle § 88 odst. 3 zákona o přestupcích), nelze § 37 písm. b) zákona o přestupcích chápat jako prostředek k dodatečnému zohlednění jiných přestupků obviněného při ukládání správního trestu. V takových případech by uplatnění zásady absorpce bylo v rozporu se zjevně projeveným úmyslem zákonodárce, který přestupky spáchané po zahájení řízení o jiném přestupku záměrně vyňal z režimu společného projednání a úhrnného trestání.

106. Na základě výše uvedených východisek Úřad posoudil, zda v projednávané věci existuje důvod přihlédnout k jiným souběžným přestupkům obviněného ve smyslu § 37 písm. b) zákona

o přestupcích, o nichž nebylo rozhodnuto spolu s právě projednávaným přestupkem ve společném řízení, ačkoliv to podle zákona o přestupcích přicházelo v úvahu.

107. Úřad konstatuje, že z úřední činnosti zjistil, že v souběhu s přestupkem uvedeným ve výroku I. tohoto rozhodnutí, k jehož spáchání došlo dne 3. 6. 2025 (tj. dnem odeslání oznámení o výběru účastníkům soutěže), je přestupek projednávaný ve správním řízení zahájeném dne 15. 1. 2026 pod sp. zn. ÚOHS-S0037/2026/VZ (dále jen „správní řízení S0037/2026“). Úřad konstatuje, že v rozhodnutí č. j. ÚOHS-15895/2026/510 ze dne 30. 4. 2026 (dále jen „rozhodnutí S0037/2026“) vydaném ve správním řízení S0037/2026 se jednalo o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, kterého se obviněný dopustil tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 48 odst. 8 zákona a zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, když nevyloučil vybraného dodavatele z účasti v zadávacím řízení. Obviněnému za dotčený přestupek šetřený ve správním řízení S0037/2026, k jehož spáchání došlo dne 10. 9. 2024, kdy obviněný uzavřel smlouvu k šetřené veřejné zakázce, byla uložena pokuta ve výši 200 000 Kč.

108. Úřad konstatuje, že má-li uložit obviněnému pokutu za přestupek, který je v souběhu s jiným přestupkem, za který již byla obviněnému uložena pokuta, pak s ohledem na to, že nemá zákonné zmocnění zrušit předcházející „výrok o trestu“, lze absorpční zásadu aplikovat pouze tím způsobem, že v rámci uložení pokuty za přestupek, o němž rozhoduje později, zohlední předchozí uloženou pokutu za přestupek, jenž je s nyní sankcionovaným přestupkem v souběhu. Vyhodnotit přitom musí souběh daných přestupků tak, jako by postupoval v případě, kdy by byly oba sbíhající se přestupky řešeny ve společném správním řízení, tudíž musí posoudit, který z přestupků, jež obviněný spáchal ve vzájemném souběhu, považuje za nejzávažnější (a jaký přestupek by byl brán pouze jakožto přitěžující okolnost), přičemž následně určí, jakou pokutu by uložil, pokud by posuzoval oba přestupky současně a ukládal pouze pokutu jedinou, přičemž následně po zohlednění již uložené pokuty za sbíhající se přestupek určí „výslednou“ výši pokuty za právě řešený přestupek. Úřad proto posoudil oba dotčené přestupky optikou toho, který z nich je závažnější.

109. Úřad shledal, že se obviněný dopustil přestupku šetřeného ve správním řízení S0037/2026 a nyní šetřeného přestupku tím, že nedodržel pravidla stanovená zákonem, přičemž tím ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr dodavatele, resp. návrhu. Obviněný se tudíž dopustil obdobných přestupků, a to podle § 268 odst. 1 písm. a) a b) zákona a v obou případech platil stejný zákonný předpoklad o možné výši pokuty podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona. Porovnáním skutečné hranice maximální možné pokuty pak Úřad dospěl k závěru, že jako závaznější je třeba považovat nyní šetřený přestupek, neboť v šetřeném případě hranice maximální možné pokuty činí 20 000 000 Kč, zatímco za přestupek šetřený v rozhodnutí S0037/2026 činí horní hranice pokuty 18 895 387,83 Kč.

110. Ve vztahu k aplikování tzv. absorpční zásady proto Úřad sděluje, že neboť považuje za závažnější ze sbíhajících se přestupků ten, jehož spáchání obviněným Úřad konstatoval v rozhodnutí S0037/2026, je možné v nyní posuzovaném případě uložit pokutu v maximální výši 18 895 387,83 Kč. Ve vztahu ke sbíhajícímu se přestupku Úřad sděluje, že ho přičítá obviněnému coby přitěžující okolnost. V tomto kontextu tak Úřad v rámci aplikování tzv. absorpční zásady s ohledem na výše uvedené konstatuje, že pokud by posuzoval oba přestupky současně a ukládal pouze jedinou pokutu, uložil by nyní pokutu ve výši 420 000 Kč. Úřad přihlédl k již uložené pokutě za sbíhající se přestupek, kdy tedy od částky pokuty, kterou by uložil ve společném řízení, Úřad odečetl pokutu již uloženou v rozhodnutí S0037/2026

(200 000 Kč), a obviněnému tak v projednávané věci uložil konečnou výši pokuty ve výši 220 000 Kč tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

111. S ohledem na výše uvedené Úřad při stanovení výše pokuty za projednávaný přestupek přihlédl podle § 37 písm. b) zákona o přestupcích k tomu, že o v předchozím odstavci zmíněném přestupku obviněného nebylo společně s projednávaným přestupkem rozhodnuto ve společném řízení.

112. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci obviněného, neboť vychází z maximy, že není přípustné uložit takovou pokutu, která má likvidační charakter v tom smyslu, že by „zmařila" samu ekonomickou podstatu obviněného. Podle veřejně dostupných zdrojů[4] je ve státním rozpočtu obviněného na rok 2026 v kapitole 327 – Ministerstvo dopravy, konkrétně v položce „Dotace pro Státní fond dopravní infrastruktury", alokována částka 125 604 820 328 Kč. Z veřejně dostupných zdrojů[5] dále vyplývá, že z rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury, z něhož je obviněný převážně financován, připadá na činnost obviněného cca 81,1 mld. Kč. Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k finančním prostředkům, kterými obviněný disponuje, považovat za nepřiměřeně zasahující ekonomickou situaci obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).

113. V souvislosti s právě uvedeným je třeba mít dále na paměti, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení pravidel stanovených zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Úřad uvádí, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do majetkové sféry pachatele přestupku, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Korektivem tu tedy nemůže být tento nepříznivý zásah samotný, ale až situace, kdy by tento zásah nabyl likvidačního charakteru. Závěrem tedy Úřad k výši pokuty konstatuje, že uložená pokuta naplňuje dostatečně obě shora zmíněné funkce, aniž by se zároveň jednalo o pokutu likvidační.

114. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

115. Pokuta uložená ve výroku II. tohoto rozhodnutí je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Praze zřízený u České národní banky číslo 3754-67724011/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – náklady řízení

116. Podle § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.

117. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

[4] https://mf.gov.cz/cs/kontrola-a-regulace/legislativa/legislativni-dokumenty/2026/zakon-c-38-2026-sb-63436

[5] https://md.gov.cz/Media/Media-a-tiskove-zpravy/Poslanecke-snemovna-schvalila-rozpocet-na-dopravni?returl=/Media/Media-a-tiskove-zpravy

118. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel Úřad vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.

119. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 2 500 Kč.

120. Jelikož v šetřeném případě Úřad zahájil řízení o přestupku z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného, a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z tohoto důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

121. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2026000270.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát/i
Ředitelství silnic a dálnic s. p., Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy